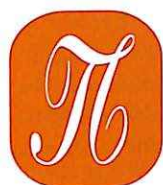


Στην Πάργα τη Χρυσή

Της Λευκής Σαράντη

(Οδοιπορικό)



ερχάτο την ηπειρωτική γη, τούτη τη φορά περισσότερο από κάθε άλλη. Μου δόθηκε η ευκαιρία να τη χαρώ και να την απολαύσω χωρίς βιασύνη. Ένοιωσα μια πραγματική γοητεία γνωρίζοντας όχι μόνο τα όμορφα χλιοβασανισμένα Γιάννενα και τις άλλες ηπειρώτικες πόλεις, τα χωριά τα καρφωμένα στα βράχια τα σκιερά και δροσερά, μα και αυτά τα βουνά της τα μπλάβα, τα γυμνά της βράχια τ' αναπάντεχα οροπέδια με τα μύρια άγριολούλουδα και τα πολύχρωμα κλαριά. Διάβηκα δρόμους κρεμαστούς που με ανέβαζαν σε πλαγιές ψηλών βουνών, που ορθώνονταν πάνω από το πέλαγος και περνούσαν από δάση και ρεματιές υγρές με την μυρωδιά της πικροδάφνης και της νεραντζιάς, και έφθασα σ' οροπέδια γυμνά, άνεμοδαρμένα, όπου τα σύννεφα έπαιζαν το αιώνιο παιχνίδι της σκιάς και του φωτός, με τους γύρω βράχους. Χάρηκα τις γόνιμες και μαλακές πεδιάδες που μ' έφεραν σε κάστρα ερειπωμένα και χαμένες πολιτείες ριζωμένες στη χέρσα γη. Δεν θα ξεχάσω τη συγκίνηση που μου χάρισαν τα κάστρα της, και τα απίθανα παλαιά πέτρινα γεφύρια της τα τόσο στενά και ψηλοκρεμαστά, που σ' έπιανε τρομάρα να σηκώνης το κεφάλι σου και να τα βλέπης. Γιοφύρια και κάστρα, τριγυρισμένα με θρύλους, και άγρια πυργοδεμένα μπεντένια, τα έχτισαν οι χριστιανοί και τα πότισαν με το αίμα τους Βενετοί, Τούρκοι και Ρωμιοί. Τώρα ολούθε γκρεμοχόρτα φυτρώνουν, ανάμεσα στις μαυρισμένες πέτρες, αγριο-συκιές και τσουκνίδες και σχοίνα. Ωστόσο, στέκουν τα κάστρα της τα χαλασμένα απ' τον πόλεμο, τη φωτιά και τα τσεκούρι, τους σεισμούς και τα δροπάλια του χειμώνα, ως τα σήμερα περήφανα, μ' όλα τα γεράματα τους τις πληγές και τη φτώχεια τους, εγκαταλειμμένα απ' ταν άνθρωπο, αγκαλιασμένα από τη φύση –που τραβά αμέσως τα δι-



Οι αδελφές Κοντυλένια Γιοχάλα-Ζούλα και Σοφία Γιοχάλα μετέπειτα Δονκάκη

Φωτό: Α. ΣΑΜΥ ΒΕΗ 1937

καιώματα της, μόλις ξεμακρύνει η ανθρώπινη παρουσία– και κρατούν ακόμα έναν αέρα λεβεντιάς.

Είχαμε αφήσει τα Γιάννενα και τρέχαμε να προφτάσουμε την Πάργα. Η ψυχή μας ζούσε μ' ένα όραμα και λαχταρούσαμε να το βρούμε ατόφιο, αυθεντικό, θέλαμε να προλάβουμε την Πάργα πριν τη θάψη πίσω απ' τη βαριά και βάρβαρη όψη του τοιμέντο. Αυτό το αυθαίρετο οικοδομικό υλικό, που αδιάφορο καταρρακώνει τη γνησιότητα και την μπογιατίζει με το χρώμα της άνεσης. Ήταν ένα κρυστάλλινο πρωινό, με πολύχρωμες ανταύγειες, που στα πεντακάθαρα φύλλα οιγότερεμαν οι δροσοσταλιές, και τα πουλιά, λαγιασμένα απ' της νύχτας τη σιωπή, άπλωναν τις μικρές φτερούγες τους μέσα στο αχιδοβόλημα της ανατολής. Τα πρόβατα δέν είχαν βγή ακόμη στη βοσκή, γιατί η δροσιά ήταν πολλή μέσα σε τούτους τους γήλοφους και τις ψηλές ραχούλες.

Ολόλαμπρη, γεμάτη γλύκα, γεννιόταν ακόμη μια καινούργια μερα και μεις τρέχαμε –τρέχαμε να προλάβουμε την Πάργα. Στη

Κοινωνικά Πάργας

Γεννήσεις

- Ο Νάνος Βασιλείος και η Ποσειδοκόλυ Μαριάνθη απέκτησαν κορίτσι στις 09.05.2008.
- Ο Νάνος Άγγελος και η Χριστοδούλη Μαρία απέκτησαν αγόρι στις 20.06.2008.
- Ο Λιάκης Γεώργιος-Διογένης και η Γκίνη Αλεξία απέκτησαν αγόρι στις 12.07.2008.
- Ο Μίσης Γεώργιος και η Ζεγορή Χαρούλα απέκτησαν αγόρι στις 26.07.2008.
- Ο Μελέτιος Στέφανος και η Ολάν Φελίσια-Λουίζα απέκτησαν κορίτσι στις 02.08.2008.
- Ο Χαλκός Βασίλειος και η Παγκράτη Ελένη απέκτησαν αγόρι στις 04.08.2008.
- Ο Μήτσουλης Γεώργιος-Δημήτριος και η Τζάκος Ελίνα απέκτησαν αγόρι στις 01.09.2008.

Γάμοι

- Ο Φώτος Διονύσιος τον Παναγιώτη και Ζούλα Αναστασία τον Σπυρίδωνα τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στις 19.7.2008.
- Ο Κέντρος Σταύρος τον Ελευθέριο και η Βουρεκά Αναστασία-Χριστίνα τον Κων/νον τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στις 10.05.2008, στην Πάργα.
- Ο Βασιλόπουλος Βασίλειος τον Ιωάννη και η Δημοπούλου Δέσποινα τον Αλέξανδρο τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στις 28.06.2008, στην Πέριχα Θεοφρούσιας.
- Ο Μπόμπης Αθανάσιος τον Βασίλειο και η Κουταβέλη Αφροδίτη τον Ενώγγελο τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στις 29.06.2008, στα Ιωάννινα.
- Ο Χατζής Ιωάννης τον Αναστασίον και η Νιράγκνα Αντριάνα τον Γεωργίκο τέλεσαν πολιτικό γάμο στις 12.07.2008, στην Πάργα.
- Ο Γούλας Γεώργιος τον Στυλιανού και η Πατούλα Γιαννούλα τον Χρήστον τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στις 07.06.2008, στην Πάργα.

Ενισχύσεις - Συνδρομές

- 10 € Γεωργίος Ιωάννης, Γεωργιάδης Παναγιώτης, Αζή Ελπίδα, Αζή Βούλα, Μπόλωση Σπυρίδων & Αικατερίνη.
- 15 € Κορμπάλα Μαίρη.
- 20 € Βαροάκη Ευαγγελία, Καρδάνης Φώτης, Μελέτης Κων/νος, Κουρσάνη Ελένη, Γιοχάλας Χρήστος, Βουρεκάς Χρήστος, Βουρεκά - Κέντρος Τασία, Κέντρος Σωτήρης, Γκιώνη Αθηνά, Δάνδολος Ιωάννης, Δάνδολος Χρήστος, Νιρίκα Ελένη, Μήτσι Φωτεινή, Δημάκου Αντιγόνη, Μιάτσιου Ζωή, Φασούλης Σπυρίδων, Παναγιωτίδης Άγγελος, Κόκορης Θεόδωρος, Ρίζου-Μάρκου Ανδρονίκη, Γκρέτης Γεώργιος, Δρίγγος Βασίλειος.
- 25 € Διεθνής Κοινότητα Πάργας «Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ», Μπόμπη - Κανατοούλη Μαρί.
- 30 € Παπαδόπουλος Γεώργιος, Ρίζος Χρήστος, Λούκα Κική, Παναγιώ-

- Ο Ζήκος Λεωνίδας τον Βασίλειο και η Ταμούση Ελπίδα τον Βασίλειο τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στις 03.05.2008, στην Καταβόθρα Μαργαριτίου.
- Ο Δήμος Σπυρίδων τον Βασίλειο και η Αντερί Λουίζα τον Χατζή τέλεσαν πολιτικό γάμο στις 05.06.2008 στην Αυλώνα Αλβανίας.
- Ο Κοντόπουλος Διονύσιος τον Θωμά και η Πασκαοπούλη Πολυβία-Γεωργία τον Σωκράτη τέλεσαν πολιτικό γάμο στις 16.08.2008 στην Πάργα.

Θάνατοι

- Η Κοιρούκη - Λούμπο Κων/να τον Σταματίον απεβίωσε στην Αθήνα στις 20.4.2008 ετών 56.
- Ο Νάσης Ενώγγελος τον Αθανάσιον απεβίωσε στην Αγία Πάργα στις 12.06.2008, ετών 75.
- Ο Θεοδοσίον Σωτήριος τον Ανδρέα απεβίωσε στην Αγία Πάργα στις 03.07.2008, ετών 85.
- Η Ζούλα Αναστασία τον Κωνσταντίνον, χήρα Δημητρίον, απεβίωσε στην Αργεντινή Αττικής στις 21.07.2008, ετών 86.
- Η Χαλκή Παρασκευή τον Ενώγγελο απεβίωσε στο Λονδίνο-Γερμανίας, στις 26.07.2008, ετών 28.
- Ο Κορμπάλας Νικόλαος τον Στέφανον απεβίωσε στην Πάργα, στις 28.07.2008, ετών 19.
- Η Μπέλος Ελευθερία τον Ανδρέα, χήρα Θεόδωρον απεβίωσε στην Πρέβεζα στις 16.08.2008, ετών 84.
- Ο Μελέτης Ερμόλαος τον Ιωάννη απεβίωσε στην Πάργα, στις 16.08.2008, ετών 79.
- Η Δάνδουλος Φλωρεντία τον Δημήτριον, χήρα Δημητρίον, απεβίωσε στην Πάργα στις 19.08.2008, ετών 82.
- Ο Κολώνης Ιωάννης τον Αθανάσιον, απεβίωσε στην Πάργα στις 08.09.2008, ετών 74.
- Η Νικόλας Παρασκευή τον Ενώγγελο, χήρα Γεώργιον, απεβίωσε στην Ανθοόσα Πάργας, στις 15.09.2008, ετών 80.

Περιεχόμενα

Στην Πάργα τη Χρυσή	1,12
Κοινωνικά	2
Μικρές Ειδήσεις	3,4
Παπάζογλου Νικόλαος ο Τζομελής	5
Παργινές Συνταγές	6
Η Απόδοση της Πάργας στην Πρέβεζα	7-10
Γνωρίζετε ότι - Παροιμίες	11
Λιτανεύοντας την εικόνα της Κοίμησης	13
Λαϊκή Πρωτοβουλία	14
Φωτορεπορτάζ	16

Σημείωμα του ΕΚΔΟΤΗ

Σε αυτούς τους χαλεπούς καιρούς που φαίνεται να διανύει η ανθρωπότητα, μοιάζει να γίνεται περισσότερο επιτακτική από ποτέ, η ανάγκη να γνωρίσουμε καλύτερα την ιστορία μας και την πολιτιστική μας κληρονομιά.

Η δεσμοί μας και η σχέση μας με το παρελθόν είναι και εγγύηση για ένα καλύτερο μέλλον.

Η εφημερίδα μας, πιστεύουμε, υπηρετεί αυτό το σκοπό από την αρχή της κυκλοφορίας της.

Για να συνεχίσει όμως να αποτελεί ένα συνεχώς εξελισσόμενο και βελτιούμενο πολιτιστικό forum, είναι απαραίτητη η συμμετοχή σας, και κυρίως η συμμετοχή των νέων Παργινών.

Σας προσκαλούμε όλους να «χρησιμοποιήσετε» την εφημερίδα για τη δημοσίευση των απόψεων και εργασιών σας.

Μη διστάσετε να μας στείλετε άρθρα που θα περιέχουν είτε χρήσιμα ιστορικά στοιχεία, είτε σχόλια πάνω στη σύγχρονη πραγματικότητα, είτε ότι οποιαδήποτε γνώση θα θέλατε να μοιραστούμε μαζί.

Σας προσκαλούμε

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΑΠΠΑΣ τον Ευαγγέλου, Πτυχιούχος Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου του Salento (Lecce) Ιταλίας: Του απονεμηθεί ο τίτλος Master Heritage, Digital Media and the Information Society (Euromachs). (D.R.n 1527 της 15.6.2007), από το τμήμα Ιστορικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Salento Lecce.

Σ. Δούλης
• ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ
• ΒΙΝΤΕΟΚΛΙΠΣΕΙΣ
• ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
• ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ
• WEB DESIGN
Αραβανίου 4 Πάργα
τηλ: 26840 32486
κινητό: 6936 156230
e-mail: info@studiodoulis.gr

και απέκτησαν δύο γιους, εξαιρετους επιστήμονες, τον Θανάση και τον Αποστόλη.

Ο Γιάννης πήγε δημοτικό στην Πάργα και Γυμνάσιο στην Ηγουμενίτσα.

Κατόπιν, όπως πολλοί συμπατριώτες μας πήγε στην Γερμανία να εργαστεί. Γυρνώντας ανέλαβε το τότε μονοπώλιο (που ήταν στην παραλία) και στην συνέχεια εργάστηκε στο ΙΚΑ της Πάργας.

Ο Γιάννης πάλεψε πολύ με τα σοβαρά προβλήματα υγείας που είχε και δεν έχασε ποτέ το κουράγιο του και το εξαιρετικό χιούμορ του.

Έφυγε στα 74 του χρόνια και ευχόμαστε εκεί που πήγε να βρει ξεκούραση και γαλήνη.

Βουρεκά - Σπονδύλη Ευαγγελία

Ιδιοκτήτης: Στέλλιος Παργινών Αθήνας-Πειραιά-Περτχόρων «Η ΠΑΡΓΑ»
Μαρίκας Κοτοπούλη 10, • 104 32 Αθήνα • Τηλέφωνο Γραφείων: 210 5225788 • Fax: 210 5237773
Εκδότης-Διευθυντής: Βέργος Αθανάσιος, Πετμεζά 16, 11743 Αθήνα, Τηλ.: 210 9240940
Σύνταξη: Δ.Σ. Συνλόγων
Εμβόματα: Στέλιος Δημήτριος, Κώστα Βάρναλη 34, 122 44 Αιγάλεω, Τηλ.: 210 5615740
Στην Πάργα εισπράττουν οι: Γκοκούρα-Γκοκούρα Τασία, Ανδρέας Γεώργιος, Λένης Κ. Γεώργιος
Παραγωγή: Press Line, Μέγερ 11, Τηλ.: 210 5225479

Τα κείμενα που φέρουν υπογραφή, εκφράζουν τις απόψεις του συγγραφέα τους.
Η Συντακτική Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα της μη δημοσίευσης ή της σύντημησης των κειμένων κατά την κρίση της.

Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις

Θερμή υποδοχή στην «Αργώ»

Η υποδοχή της ξύλινης πεντηκοντόρου –πιστού αντιγράφου του μυθικού πλοίου– έγινε με πανηγυρικό τρόπο στο λιμάνι της Πάργας την Δευτέρα 28 Ιουλίου.

Οι ντόπιοι και οι τουρίστες που συγκεντρώθηκαν στο λιμάνι υποδέχθηκαν με θερμό χειροκρότημα τους κωπηλάτες και τον καπετάνιο του πλοίου Απόστολο Κούρτη.

Ο Δήμαρχος Πάργας Σπύρος Πηγής και οι δημότες καλωσόρισαν το πλοίο χαρακτηρίζοντας την στιγμή ως μοναδική για την πόλη προσφέροντας ένα βασιλικό στον καπετάνιο.

Έγινε ανταλλαγή δώρων με τον εκπρόσωπο του Δήμου Βόλου Μιλτιάδη Ζιάκα και την Δημοτική Σύμβουλο Κερασία Μπαρτζώκα. Ο κος Ζιάκας αναφέρθηκε στο όνειρο αναβίωσης της Αργούς, το οποίο έγινε πράξη από τον Δήμο Βόλου και το ινστιτούτο Ναυδομος και την επιθυμία τους ώστε το πλοίο να ταξιδέψει όσο το δυνατόν σε πιο μακρινές θάλασσες.

Ο Δήμαρχος Πάργας αναφέρθηκε στη ναυτική παράδοση της Πάργας ευχήθηκε στο πλοίο καλοτάξιδιο... ένα ταξίδι που μεταφέρει μήνυμα συναδέλφωσης και ειρήνης των λαών.

19 χρόνια Camares Club

Με χάπενινγκ και πολύ χορό γιόρτασε στις 4 Ιουλίου το club Camares τα 19 συνεχόμενα χρόνια λειτουργίας του.

Το club με τους Γρηγόρη Ντόκο και Γιώργο Τούση, δύο επιτυχημένους επιχειρηματίες στον χώρο, προσέφερε διασκέδαση σε ντόπιους και ξένους όλα αυτά τα χρόνια.

Το 2008 το club το έχουν αναλάβει δυο νεαρά Παργινόπουλα, ο Αντώνιος Μήτσου και ο Ελισσαίος Αυλωνίτης. Είμαστε σίγουροι ότι θα συνεχίσουν την επιτυχημένη διαδρομή των προκατόχων τους.

Δημοτικό Διαμέρισμα Αγίας - Αγία Παρασκευή

Με τριήμερο εορτασμό γιόρτασαν ο κάτοικοι την πολιούχο της Αγίας, Αγία Παρασκευή στις 26 Ιουλίου.

Ο χορός και το κέφι περίσσευε στο προαύλιο της Εκκλησίας.

Οι ορχήστρες πολλές, τα εδέσματα πλούσια, οι πανηγυριώτες πολλοί.

Αξίζουν συγχαρητήρια στον Πολιτιστικό Σύλλογο Αγίας, στο Σύλλογο Γυναικών και ένα μεγάλο μπράβο στον αγαπημένο μας παπά Νικόλα, που ήταν όλα άψογα, στον όμορφο λιθοκότιστο ναό της πολιούχου Αγίας Παρασκευής.

Αλέκος Κιτσάκης - 50 χρόνια δημοτικό τραγούδι

Ο Αλέκος Κιτσάκης «το αηδόνι της Ηπείρου», στο τέλος του 2007 (Νοέμβριο) κυκλοφόρησε και έθεσε στη διάθεσή μας μια πολυτελή κασετίνα με 4 cd γεμάτα από ηπειρώτικα τραγούδια.

Η Πάργα στον Αλέκο Κιτσάκη οφείλει πολλά, ήταν πάντα δίπλα της με τρία πολυτραγουδισμένα τραγούδια «Στης Πάργας τον Ανήφορο» 1967, «Η Πάργα βγάζει εύμορφες» και «Στης Πάργας τις ακρογιαλιές» 1985.

Ο Αλέκος Κιτσάκης στην παρουσίαση της δισκογραφικής του δουλειάς μας λέει:



«Αγαπητοί φίλοι, αισθάνομαι την ανάγκη το συγκεκριμένο έργο να το αφιερώσω σε όλους εσάς. Θέλω να εκφράσω την βαθιά μου συγκίνηση σε όλους αυτούς που με στήριξαν και με βοήθησαν με τις διάφορες ενέργειές τους στα πρώτα μου δύσκολα χρόνια, ώστε να κατορθώσω να γίνω αυτός που είμαι σήμερα. Επίσης επιθυμώ να ευχαριστήσω από βάθος καρδιάς εσάς τους φίλους Ηπειρώτες κι όλους τους Έλληνες για την εμπιστοσύνη που μου δείξατε όλα τα χρόνια της καλλιτεχνικής μου πορείας και ακόμα και σήμερα με συντροφεύετε με την αγάπη σας» και καταλήγει: Σας υπόσχομαι πως όσο υπάρχω θα συνεχίσω με τον ίδιο ζήλο και αφοσίωση να υπηρετώ το Ηπειρώτικο και γενικότερα το δημοτικό μας τραγούδι. Να συμβάλω με τον τρόπο μου στην ιστορία της πατρίδας μας, αφήνοντας κληρονομιά στα παιδιά μας τις ρίζες του πολιτισμού μας.

Τον Απρίλιο του 2008 η εταιρεία General Musik με πρόεδρο τον Σωτήρη Σταματελάτο αποφάσισε να τον τιμήσει σε μια λαμπρή εκδήλωση στο «Μεγάλη Βρετανία», όχι μόνο με τον χρυσό δίσκο αλλά και να του απονεμίσει χρυσό μικρόφωνο ως ένδειξη τιμής για τα πενήντα χρόνια προσφοράς του Αλέκου Κιτσάκη στο Δημοτικό και Ηπειρώτικο τραγούδι. Εκ μέρους της εταιρείας ο μεγάλος τραγουδιστής της Ηπείρου Στυλιανός Μπέλος απένιμε τα τέσσερα χρυσά cd με τίτλο «Αλέκος Κιτσάκης το αηδόνι της Ηπείρου πενήντα χρόνια τραγούδι».

Ο Γιώργος Σούρλας πρώην πρόεδρος της Βουλής του απένιμε το χρυσό μικρόφωνο. Η απονομή αυτή έχει μια ιδιαιτερότητα: για πρώτη φορά στα χρονικά της δημοτικής μουσικής τουλάχιστον στην Ελλάδα γίνεται απονομή χρυσού μικροφώνου.

Κέντρο Υγείας Πάργας

Η κατάσταση σήμερα

Σήμερα υπηρετούν στο Κέντρο Υγείας Πάργας για τακτική ιατρεία και 24ωρη εφημερία μόνο δύο ειδικευμένοι ιατροί.

1. Διευθύντρια Γενικής Ιατρ.: κα Τέισσεν-Νάνου Ν.Α.
2. Διευθύντρια Παιδιατρικής: κα Σιαπάτη Αλίκη
3. Ιατροί υπηρεσίας υπαίθρου: κος Σολομωνίδης Ηλίας, κος Σκάρπος Αθανάσιος.

Στην καλοκαιρινή περίοδο οι ανάγκες του Κέντρου Υγείας είναι πολύ αυξημένες.

Συνέχεια στη σελίδα 4

Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις

Συνέχεια από τη σελίδα 3

Για το Κ.Υ. ΠΑΡΓΑΣ ο οργανισμός προβλέπει τρεις (3) οργανικές θέσεις γενικής ιατρικής παθολογίας:

Για την σωστή λειτουργία του Κ.Υ. χρειάζονται και οι τρεις ειδικευμένοι ιατροί, γενικής ιατρικής ή παθολογίας.

Η κατάσταση αυτή τη στιγμή έχει ως εξής :

1. Δ/ντής: κ. Τέισσεν-Νάνου Ν.Α.

2. Έχει προκριθεί η θέση για επιμελητή Α' γενικής ιατρικής

3. Επιμελητή Β': Δεν έχει προκηρυχτεί ποτέ.

• Το περιφερικό ιατρείο Αγίας το οποίο βρίσκετε στον δήμο Πάργας ανήκει ακόμα διοικητικά στο Κ.Υ. ΚΑΝΑΛΑΚΙΟΥ κάτι που δυσκολεύει την λειτουργία του, γιατί το πρόγραμμα του ιατρού συντάσσεται από τον διευθυντή του Κ.Υ. ΠΑΡΓΑΣ σύμφωνα με τις ανάγκες των δυο χωριών που είναι στην περιοχή ευθύνης του Κ.Υ. όπου εφημερεύει και ο διορισμένος ιατρός, ενώ πάντα παρεμβαίνει στο πρόγραμμα του ιατρού και ο διευθυντής του Κ.Υ. ΚΑΝΑΛΑΚΙΟΥ με συνέπεια την δυσλειτουργία των ιατρείων.

Οι κάτοικοι των χωριών Άγιας - Ανθούσας εξυπηρετούνται αποκλειστικά από το Κ.Υ. ΠΑΡΓΑΣ.

Φυσικά το Κ.Υ. ΠΑΡΓΑΣ φροντίζει και για την προμήθεια του υλικού των ιατρείων, (Άγιας -Ανθούσας)

Παραϊατρικό προσωπικό

Η θέση για τον χειρισμό του ακτινολογικού εργαστηρίου παραμένει κενή. Η θέση δεν έχει προκηρυχθεί ακόμα!!!

Το ακτινολογικό εργαστήριο δεν λειτουργεί.

Έλλειψη πληρωμάτων ασθενοφόρου:

- Υπάρχουν καλυμμένες μόνο δυο οργανικές θέσεις ενώ ο οργανισμός προέβλεπε έξι (6)
- Η οργανική θέση εκλιπόντος υπαλλήλου δεν έχει προκηρυχθεί ακόμα!!!

Έλλειψη νοσηλευτικού προσωπικού:

- Ο υπάρχων οργανισμός του Κ.Υ. ΠΑΡΓΑΣ προέβλεπε μόνο τρεις (3) οργανικές θέσεις νοσηλευτικού κάτι που δεν επαρκεί για την εικοσιτετράωρη (24) λειτουργία του Κ.Υ., χρειάζονται τουλάχιστον έξι (6).
- Επίσης η μαία του Κ.Υ. εκτελεί και καθήκοντα νοσηλεύτριας.

Η κατάσταση από τριετία περίπου αντιμετωπίζεται ως εξής:

- Νοσοκόμος με μετακίνηση από το Γ.Ν. Πρέβεζας.
- Νοσοκόμα με απόσπαση από το Γ.Ν. Φιλιατών.
- Νοσηλεύτρια με το πρόγραμμα STAGE του Ο.Α.Ε.Δ. (λήξη τέλος του 2008)

Λοιπό προσωπικό:

Σήμερα υπηρετεί διοικητικός υπάλληλος με το πρόγραμμα STAGE του Ο.Α.Ε.Δ. Η καθαριότητα των χώρων γίνεται από ι-διωτικό συνεργείο τέσσερις φορές την εβδομάδα.

Έχει ζητηθεί από την υπηρεσία από τετραετίας περίπου μετατροπή του υπάρχοντος οργανισμού.

Έχει σταλεί από το τότε ΔΥΠΕ Ηπείρου (Ιωάννινα), η μετατροπή του οργανισμού με αριθμό πρώτ. Α3 3150 ΤΙΣ 06/Ιουνίου/2006 προς την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας στο υπουργείο υγείας.

Το ΔΥΠΕ Ηπείρου στα Ιωάννινα διαλύθηκε και τώρα η υπηρεσία ανήκει στο ΔΥΠΕ Πατρών, ή αλλιώς στην 6η Υ. Π. Πελοποννήσου και Ιονίων Νήσων.

Αυτές είναι συνοπτικά οι ελλείψεις του Κ.Υ. ΠΑΡΓΑΣ από άποψη προσωπικού για την επάνδρωσή του και την σωστή λειτουργία του. Αφού τα προβλήματα λιμνάζουν και λύση δεν φαίνεται ξεκινήστε κ. Δήμαρχε τις διαδικασίες να ενταχθεί το Κ.Υ. ΠΑΡΓΑΣ στο Γ.Ν. Ηγουμενίσσας. Μήπως είναι καλύτερα;

Πάργα – Εορτή Δεκαπενταύγουστου

Η γιορτή του Δεκαπενταύγουστου θεωρείται από τις σημαντικότερες του εορτολογίου, εξ ου και γίνονται πανηγύρια σε όλη την Ελλάδα, στην χάρη της Παναγίας.

Την επικαλούμαστε σε εκδηλώσεις χαράς και λύπης ως μάρτυρα των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων.

Μέρος της ιστορίας του τύπου μας, της παράδοσής μας, της ταυτότητάς μας, η «δική μας» Παναγία – Κοίμησις της Θεοτόκου. Στο νησί εορτάστηκε και φέτος, από την παραμονή με εσπερινό, αρτοκλασίες και λιτανεία της θαυματουργού εικόνας στους αύλειους χώρους του ναού.

Προσκυνητές, παραθεριστές και πανηγυργιώτες κατέκλυσαν το νησί της Παναγίας όπου με κατάνυξη παρακολούθησαν την λειτουργία.

Ανήμερα του Δεκαπενταύγουστου, όπως κάθε χρόνο, γιορτάστηκε με λαμπρότητα η αναπαράσταση της φυγής των Παργινών το 1819, με θεαματικά βεγγαλικά και διάφορες εκδηλώσεις.

Ο Δήμαρχος Πάργας Σπυρίδων Πηγής, στην ολιγόλεπτη ομιλία του αναφέρθηκε στην επιθυμία των δημοτών να παραμείνει ο Δήμος Πάργας ως έχει ενόψει του Καποδίστρια Νο 2.

Στην συνέχεια ο Δήμαρχος παρέθεσε δεξίωση στους Αντώνιο Μπέζα υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, στον Βουλευτή του νομού μας Γεώργιο Τρυφωνίδη, στους Δημάρχους όμορων δήμων, στο Προεδρείο του Συλλόγου Παργινών Αθήνας και σε προέδρους τοπικών συλλόγων.

Θα θέλαμε εδώ να κάνουμε μια σημαντική αναφορά στην α-νιδιοτελή προσπάθεια του Αθανασίου Γούση του Κων/νου και της Αγγής, ο οποίος με την σύζυγό του Λούνα επιμελήθηκαν προσωπικά την ευπρέπεια του ναού όσο και των αύλειων χώρων, τους οποίους επί ένα μήνα ακούραστα καθάριζαν, κλάδευσαν, άσπριζαν και απομάκρυναν άχρηστα αντικείμενα.

Το αποτέλεσμα όσον αφορά την καθαριότητα ήταν εντυπωσιακό ύστερα από πάρα πολλά χρόνια.

Ας παραδειγματιστούν οι αρμόδιοι φορείς για την επόμενη χρονιά και ας επιβραβεύσουμε μέσα από την εφημερίδα μας τους συμπολίτες μας.

Παπάζογλου Νικόλαος ο Τζεσμελής

Παπάζογλου Νικόλαος, ο Τζεσμελής (ή Παπαδόπουλος ή Colonel Nicol).

Έλλη, συνταγματάρχης του γαλλικού στρατού. Έγεννήθη επ Τσεσμέ της Μικράς Ασίας το 1758, εκ πατρός ιερέως. Εκ φύσεως χαρκτήρος ριψοκινδύνου, ερρίφθη νεώτατος εις διαφόρους πολεμικές περιπέτειας, καθ' ας ανεδείχθη εις τών θρυλικωτέρων ηρώων της εποχής του. Το 1779 συμμετέσχεν εις την εκστρατείαν του Χασάν Τζεζαερλή πασά κατά των δηούντων τήν Πελοπόννησον Αλβανών. Το 1785, διοικών ίδιον σώμα, εστράτευσεν υπό τον αυτόν αρχηγόν κατά των Μαμελούκων της Αιγύπτου. Το 1789, διοικών σώμα Τουρκαλβανών υπό το ψευδώνυμον Σελίμ, έλαβε μέρος εις την εναντίον της Αυστρίας τουρκικήν εκστρατείαν υπό την αρχιστρατηγίαν του Νικολάου Μαυρογένη (μάχην Κρονοτάτ, Φωξάνης κ.λπ.). Εκστρατεύσας κατόπιν εκ νέου μετά του πασά της Ούρφας, ως διοικητής σώματος δελήδων (ιππέων) κατά της Αιγύπτου, μετέσχε των εμφυλίων πολέμων των εκεί Μαμελούκων και κατέλαβε το αξίωμα του κιασέφ και του διοικητού επαρχίας. Μετ' ολίγον εμφανίζεται δρων εν Παλαιστίνη ως αρχηγός σώματος υπό την σημαίαν του αντάρτου σείχη Δαχέρ και τέλος, περί τό 1792, ευρισκόμενος εν Κωνσταντινουπόλει μετά του πλοίου του, απάγει εκ των φυλακών αιχμαλώτους τινάς Μαμελούκους αρχηγούς, κατέρχεται μετ' αυτών εις Αίγυπτον και προσφέρει τας υπηρεσίας του εις ηγεμονεύοντα εκεί Μουράτ-βέην, παρά του οποίου επεφορτίσθη την συγκρότησιν και την διοίκηση του στολίσκου του Νείλου. Στρατολογήσας πλήθος Ελλήνων και Αράβων, διοργάνωσεν εντός ολίγου ισχυρόν στολίσκον, δια του οποίου αντεπεξήλθε κατά των αποβάντων (τω 1798) εις Αίγυπτον Γάλλων υπό τον Ναπολέοντα Βοναπάρτην. Ο εξ 25 μικρών οκαφών στολίσκος του Παπάζογλου αντέταξε, κατά την ομολογίαν του Γάλλου ναυάρχου Περρέ και αυτή του Ναπολέοντος, την μόνην σοβαράν αντίστασιν εναντίον της προελάσεως των Γάλλων κατά μήκος του Νείλου. Αλλα η ήττα των στρατευμάτων των Μαμελούκων και η προχώρησις των Γάλλων κατέστησε μετ' ολίγον αδύνατον την εν τω ποταμώ παραμονήν των πλοίων του Παπάζογλου, ώστε ούτος ηναγκάσθη να πυρπολήσῃ αυτά και να αποσυρθῇ εις Μπουλάκ! Προσκληθείς τότε υπό του Βοναπάρτου, επείσθη να αναλάβῃ υπηρεσίαν εν τῷ γαλλικῷ στρατῷ. Στρατολογήσας πάλιν πλήθος Ελλήνων και Αιγυπτίων εξησφάλισε τον δια του Νείλου εφοδιασμόν του γαλλικού στρατού, έλαβε μέρος, επί κεφαλῇς Ελλήνων πολεμιστών, εις την μάχην της Δαμιέττης και έσωσε διά της ανδρείας του πολυαριθμούς Γάλλους τραυματίας από τας χείρας των πολεμίων. Μετ' ολίγον διορίσθη διοικητής του εν Καίρῳ συγκροτηθέντος υπό του Ναπολέοντος ελληνικού λόχου, επί κεφαλῇς του οποίου διεκρίθη εις διαφόρους μάχας (Πυραμίδων, Μπουλάκ, Καΐρου, Αλεξανδρείας), προαχθείς ἐπ' ανδραγαθία μέχρι του βαθμοῦ του συνταγματάρχου και διορισθείς διοικητής της εκ χιλίων πεντακοσίων ανδρῶν «Ελληνικῆς λεγεῶνος». Το 1800, ότε οι Γάλλοι εξεκέκνωσαν την Αίγυπτον, ο Παπάζογλου απήλθεν εις Γαλλίαν μετά του σώματός του, το οποίον κατόπιν μετωνομάσθη σύνταγμα των «Ακροβολιστών της Ανατολής» (hassours d' Orient) και υπήχθη εις την 8 μεραρχίαν

την διοικουμένην υπό του στρατηγού Τσερβόνη. Το 1806 μετέβη εις Κωνσταντινούπολιν, ίνα, τη συνδρομή της γαλλικής διπλωματίας, σώσῃ την φυλακισθείσαν σύζυγόν του και την διμευθείσαν μεγάλην περιουσίαν του (εκ πλοίων, κτημάτων κ.λ.), μεθ' ο απήλθεν εις Δαλματίαν προς συνάντησιν του εκεί αποσταλέντος συντάγματός του. Το 1807 απεστάλη εις Ήπειρον ως αρχηγός αποστολής προς διοργάνωσιν του στρατού του Αλή πασά και συγχρόνως προς στρατολογίαν ανδρῶν διά το σύνταγμα του. Μετ' ολίγον κατελθὼν εις Πρέβεζαν, ωχύρωσεν αυτήν και ητοιμάζετο νά προσβάλῃ την υπό των Ρώσων κατεχομένην Λευκάδα, ἀλλ' η μετ' ολίγον υπογραφείσα συνθήκη του Τιλσίτ έθεσε τέρμα εις τον μεταξύ Γαλλίας και Ρωσίας πόλεμον και ο Παπάζογλου ανεκλήθη εις Δαλματίαν, ένθα ανέλαβε την φρουρήσιν του Κατάρου και τινῶν άλλων εκεί φρουρῶν μέχρι του 1809, ότε μετετέθη εις Κέρκυραν, ήτις διά της ανωτέρω συνθήκης είχε περί ελ-θει εις τήν Γαλλίαν.

Τῷ 1813 απεστάλη εις Πάργαν, ίνα προστατεύσῃ, αυτήν κατὰ του Αλή-πασά. Ήτο τότε 56 ετών και έπασχε σοβαρῶς εξ αρθρίτιδος, φλεβίτιδος και εκζέματος, εν τούτοις υπερησιόσθη γενναίως την πόλιν από του Αυγούστου 1813 μέχρι του Μαρτίου 1814, ότε ηναγκάσθη να απέλθῃ εις Κέρκυραν και εκείθεν εις Μασσαλίαν (Ιούνιος 1814), ένθα επιληροφορήθη την υπό του νέου εν Γαλλία καθεστώτος αποστράτευσίν του.

Το υπόλοιπον του βίου του διήλθεν εν εοχάτῃ πενία, αποζὼν διά της εξ 150 φράγκων χορηγηθείσης αὐτῷ συντάξεως υπό της γαλλικῆς κυβερνήσεως. Απέθανε το 1819, καταλιπὼν σύζυγον και μίαν θυγατέρα, αίτινες είναι άγνωστον τι απέγιναν.

Ο Παπάζογλου διά των ελληνικῶν σωματίων, άτινα ο ίδιος συνεκρότησε και διώκησεν εις πλείους πολέμους, παρεσκεύασε χιλιάδας Ελλήνων πολεμιστῶν ότινες, μετά των αρματολῶν και των εις άλλους στρατούς εξασκηθέντων Ελλήνων, απετέλεσαν, τον πυρήνα των στρατιωτικῶν δυνάμεων του επαναστατήσαντος κατόπιν έθνους.

Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια
ΠΑΥΛΟΣ ΔΡΑΝΛΑΚΗΣ

Πρόσκληση

Τα μέλη και οι φίλοι του Συλλόγου, καλούνται στις 5-12-08 ημέρα Παρασκευή και ώρα 7.30 μ.μ. στην αρτοκλασία που θα τελεσθεί την παραμονή του Πολιούχου της Πάργας μας Αγίου Νικολάου, στον Ι. Νάο Αγίου Νικολάου Ραγκαβά στην Πλάκα οδός Τριπόδων. Μετά τον εσπερινό για όσους επιθυμούν θα κατευθυνθούμε σε παρακείμενη ταβέρνα.

Ανακοίνωση

Η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας του Συλλόγου μας θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 11-1-09 στο ξενοδοχείο «ΤΙΤΑΝΙΑ» Πανεπιστημίου 52 (θα αποσταλούν προσκλήσεις).



Κριτσιμά πιλάφι

Υλικά:

- 1 κοτόπουλο
- 2 κρεμμύδια
- 3 σκελίδες σκόρδο
- 1 φλυτζάνι λάδι
- αλάτι, πιπέρι
- 300 gr. τυρί φέτα
- 1 φλυτζάνι καφέ κρασί
- 1 κουταλάκι του γλυκού μουστάρδα

Εκτέλεση:

Τιγαρίζουμε το κοτόπουλο κομμένο κομμάτια με το λάδι και μόλις ρίχνουμε το κρασί, λίγο νερό, μετά το κρεμμύδι με το σκόρδο τριμμένα, αλάτι, πιπέρι και το αφήνουμε να βράσει. Πριν το κατεβάσουμε από τη φωτιά ρίχνουμε τη μουστάρδα και τέλος μόλις το κατεβάσουμε τη φέτα τριμμένη.

Πιλάφι:

Υλικά:

- 2 ½ ποτήρια νερό
- 1 ποτήρι ρύζι
- αλάτι
- λάδι ή βούτυρο

Εκτέλεση:

Βράζουμε το νερό, στη συνέχεια ρίχνουμε το ρύζι και κατεβάζουμε την φωτιά στο 1. Κλείνουμε την κατσαρόλα και το αφήνουμε να βράσει μέχρι να πιει το νερό.

Γλυφιτζούρια

Υλικά:

- 500 gr ζάχαρη
- 200 gr γλυκόζη
- 200 gr νερό
- χρώμα ζαχαροπλαστικής προαιρετικά

Εκτέλεση:

Το νερό, τη ζάχαρη και τη γλυκόζη (και μερικές σταγόνες χρώμα) τα βάζουμε στην κατσαρόλα και δεν τα ανακατεύουμε.

Τα βράζουμε και δοκιμάζουμε το σιρόπι αν έχει γίνει ριχνώντας μερικές σταγόνες σε ένα ποτήρι νερό. Είναι έτοιμο όταν η σταγόνα δεν λιώνει. Με ένα κουτάλι παίρνουμε το σιρόπι και ρίχνουμε κουταλιές επάνω στον πάγκο της κουζίνας (προτιμούμε μάρμαρο) αφού πρώτα τον έχουμε περάσει με λίγο λάδι και βάζουμε στο γλυφιτζούρι από ένα ξυλάκι παγωτού παλαιότερα δε φτιάχνανε ξυλάκια από καλάμι.

Καλή επιτυχία

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΠΟΛΗΜΑΤΩΝ

Χαρίκλειας Στέλιου

Λεωφόρος Δημοκρατίας 33

Μελίσσια

Τηλ.: 210-6133974

Όλα του Καποδίστρια δύσκολα

Μούδιασμα, κραδασμούς και αντιδράσεις έχουν προκαλέσει οι προτάσεις για τον Καποδίστρια II του Ινστιτούτου Τοπικής Αυτοδιοίκησης της ΚΕΔΚΕ. Παρ' ότι στις περισσότερες περιοχές δεν έχουν οργανωθεί λόγω θέρους, η εικόνα που διαφαίνεται μέχρι στιγμής σε αρκετές περιοχές της χώρας είναι...μακριά, πολύ μακριά από εμάς, το πικρό ποτήριον τούτο.

Η Πάργα σέρνει πρώτη το χορό των αντιδράσεων και διεκδικεί να ενταχθεί στον ιστορικό, φυσικό της χώρο, δηλαδή τη Θεσπρωτία. Περίπου 300 Παργινίοι, ανάμεσα τους και πρώην δήμαρχοι, συνυπογράφουν την Κίνηση για τη μεταφορά του Δήμου Πάργας απ' το νομό Πρέβεζας, στον όμορο της Θεσπρωτίας, επικαλούμενοι ιστορικούς, πολιτισμικούς και οικονομικούς λόγους αλλά και συναισθηματικούς δεσμούς.

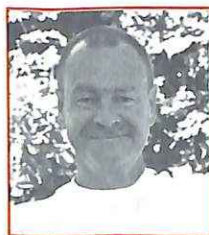
Εντάχθηκε στο νομό Πρέβεζας με πρωτοβουλία του βουλευτή και υπουργού Στρατιωτικών Θεόδωρου Χαβίνης σε δύο «δόσεις», μία το 1928 και μία το 1946 επί κυβερνήσεως Σοφούλη. Τότε μετακόμισαν μαζί της και οι γειτονικοί οικισμοί: Αγιά, Ανθούσα, Αμμουδιά, Θέμελο, Κα-

στρί, Κορώνη, Μεσοπόταμος, Σταυροχώρι και Τουρκοπάλικο (=σημερινή Κυψέλη).

Το θέμα ανακινήθηκε το '92 από τον τότε βουλευτή Θεσπρωτίας Αλέκο Παπαδόπουλο αλλά δεν προχώρησε. Οι φωνές στο τουριστικό θέρετρο της Ηπείρου, που ζητούν επιστροφή στη Θεσπρωτία, πληθαίνουν. Οριομένοι κάτοικοι επιμένουν πως η πόλη τους έχει παραγκωνιστεί προς όφελος άλλων αναπτυσσόμενων παραλιακών περιοχών του νομού Πρέβεζας και παρά την περίφημη τοπική αρχιτεκτονική και τις φυσικές ομορφιές, ελάχιστα έχουν γίνει στην Πάργα για τη βελτίωση των υποδομών της.

Η Κίνηση συστάθηκε ενόψει του Καποδίστρια II, αλλά η είδηση ότι επίκειται συνένωση των δήμων Πάργας - Φαναριού, με έδρα το Κανονάκι, έπεσε ως κεραυνός εν αιθρία, για τους μη γνωρίζοντες. Η Πάργα απέχει περίπου 30 χιλιόμετρα και κάτοικοί της υποστηρίζουν πως τυχόν υπαγωγή των διοικητικών υπηρεσιών, εκεί, θα δημιουργούσε τεράστια προβλήματα σε ντόπιους και τουρίστες.

εφ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ
29 Αυγούστου 2008 σελ. 22



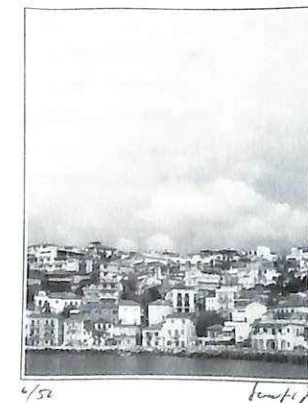
Έκθεση Φωτογραφίας

Ενετικό φρούριο Πάργας
Μάιος-Σεπτέμβριος

Ο Lennart Janko ζει στο Varberg, μια μικρή πόλη στις δυτικές ακτές της Σουηδίας. Η φωτογραφία αποτελεί το χόμπι του. Πριν από 3 χρόνια αποφάσισε να εστιάσει το ενδιαφέρον του περισσότερο στη φωτογραφία και πλέον τη βλέπει σαν επάγγελμα. Πρόσφατα αποφάσισε να κάνει το μεγάλο βήμα και να ανοίξει μια έκθεση με συλλογή φωτογραφιών από την Πάργα και

άλλα μέρη της Ευρώπης. Η φιλοδοξία του είναι να ασχοληθεί με φωτογραφικές εικόνες που μεταφέρουν ατμόσφαιρες και συναισθήματα. Στόχος του είναι να δώσει στους θεατές τη δυνατότητα να «ταξιδέψουν» μέσα από τις φωτογραφίες και να ανακαλύψουν αυτά που εκφράζουν οι εικόνες. Επιπλέον, θέλει να ασχοληθεί και με άλλες πτυχές της φωτογραφίας.

Για περισσότερα στοιχεία στο site
www.lennart.janko@seaside.se



Η ΑΠΟΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΓΑΣ ΣΤΗΝ ΠΡΕΒΕΖΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Η ΔΙΑΝΟΙΞΗ ΔΡΟΜΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ -ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. Η ΠΑΡΓΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΕΒΕΖΙΑΝΩΝ

Η Ηγουμενίτσα, ως νεοσύστατη πόλη, μέσα από τις περιπέτειες που ακολούθησαν την απελευθέρωση, με ανομοιογενή πληθυσμό, δεν είχε την πολιτική δύναμη και το απαιτούμενο σθένος να διεκδικήσει με επιμονή από την Κυβέρνηση την επίλυση των όποιων προβλημάτων.

Επειδή η συγκοινωνία με τα Γιάννενα γινόταν με τα πόδια και η μεταφορά εμπορευμάτων με αγωγιάτες (κερατζήδες), ζήτησαν το 1925, τη διάνοιξη αυτοκινητόδρομου που να συνδέει το λιμάνι Ηγουμενίτσας με τα Γιάννενα τα οποία εξυπηρετούνταν μόνο από το λιμάνι Πρέβεζας, που απέιχε 100 χιλιόμετρα.

Το 1928 η κυβέρνηση δέχτηκε να αξιοποιηθεί και το λιμάνι Ηγουμενίτσας, ενέκρινε τη χρηματοδότηση μελέτης για τη χάραξη, διάνοιξη, και ολοκλήρωση του έργου, με αρχική εντολή ο δρόμος μέχρι τη Βροσύνα να ακολουθούσε το ρου του Καλαμά.

Η χάραξη και διάνοιξη του δρόμου, παράλληλα με το ρου του Καλαμά, θα μίκραινε τη χιλιομετρική απόσταση κατά 25 με 30 χιλιόμετρα περίπου, πράγμα που θα απέβαινε λόγω διαφοράς κομίστρων, σε βάρος των συμφερόντων της Πρέβεζας.

Οι Πρεβεζιάνοι, με την πολιτική δύναμη που διέθεταν, με βουλευτή και πολλές φορές υπουργό, το Θεόδωρο Χαβίνη και με το πρόσχημα εξυπηρέτησης και άλλων χωριών, πέτυχαν την αλλαγή του αρχικού σχεδίου και η μελέτη χάραξης και διάνοιξης να γινόταν από τις νοτιοανατολικές παρακαλάμες βουνοκορφές που ορθώνονταν μεταξύ Μενίνας και Βροσύνας, με απότομες ανηφοριές και κατηφοριές και με πολλές ζικ-ζακ κλειστές στροφές, που ξεκινούν από τη Μενίνα (Νεράιδα) και κατεβαίνουν στην άλλη πλευρά των βουνών στη Βροσύνα, ώστε ο δρόμος να έχει την ίδια απόσταση, που έχει και ο δρόμος Πρέβεζας, από τα Γιάννενα, και η διακίνηση να μην έχει οικονομικά κίνητρα.

Και' αυτόν τον τρόπο ματαιώθηκε η διάνοιξη του δρόμου, παράλληλα του ρου του Καλαμά, που εκτός από τη συντόμευση της διαδρομής και την πολύ μικρότερη δαπάνη, θα αποκτούσε και τουριστικό ενδιαφέρον, από το εντυπωσιακό κάλλος που διακρίνει τις παρόχθιες ομορφιές και τα φαράγγια, που διασχίζει ο ρους του Καλαμά.

Ο δρόμος παραδόθηκε στην κυκλοφορία, το 1933, χαλικοστρωμένος και η μεταφορά επιβατών και εμπορευμάτων γινόταν με δυο κουρσάκια - κουβούκλια της εποχής και με δυο μικρά φορτηγά η δε διαδρομή διαρκούσε τρεις με τρεις και μισή ώρες.

Οι Πρεβεζιάνοι όμως εξακολουθούσαν τις παρεμβάσεις τους. Τη φορά όμως αυτή σε βάρος της διοικητικής δικαιοδοσίας της επαρχίας Παραμυθιάς, με την απόσπαση απ' αυτή, των κοινοτήτων Πάργας - Ανθούσας, Αγιάς, Λιβαδαρίου και Ελευθερίου.

Στην Κυβέρνηση Βενιζέλου τότε ο Θεόδωρος Χαβίνης ήταν υπουργός των Στρατιωτικών, και ο Βενιζέλος που του είχε ιδιαίτερη εκτίμηση, επηρεάστηκε και έτσι ψηφίστηκε με νόμο η απόσπαση των κοινοτήτων αυτών και η ένταξη τους στο νομό της Πρέβεζας. Ο σχετικός νόμος με αριθμό 3682 της 27 Νοεμβρίου 1928, δημοσιεύτηκε στο πρώτο τεύχος της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, σελίδα 2314-2315.

Περί ανασυστάσεως της επαρχίας Παραμυθιάς.

Νόμος 3682

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες υπ' όψει το άρθρον 75 του Συντάγματος, εκδίδομεν τον επόμενον νόμον, ψηφισθέντα υπό της Βουλής.

Άρθρον 1.

Ανασυστάται η επαρχία Παραμυθιάς με το προσωπικόν, το οποίον, είχε προ της καταργήσεως αυτής.

Άρθρον 2.

Εις τον έπαρχον Παραμυθιάς ανατίθεται και η διοίκησις της επαρχίας Μαργαριτίου, πλην της περιφερείας Φαναριού και των κοινοτήτων Πάργας, Ανθούσης, Αγιάς, Λιβαδαρίου και Ελευθερίου. Εξακολουθεί όμως η επαρχία αυτή αποτελούσα μέρος του νομού Πρεβέζης. Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ.

Ημών σήμερον εκδοθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 27 Νοεμβρίου 1928

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οι Υπουργοί

Επί των Εσωτερικών

Κ. Ζαβιταϊάνος

Επικύρηθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 29 Νοεμβρίου 1928.

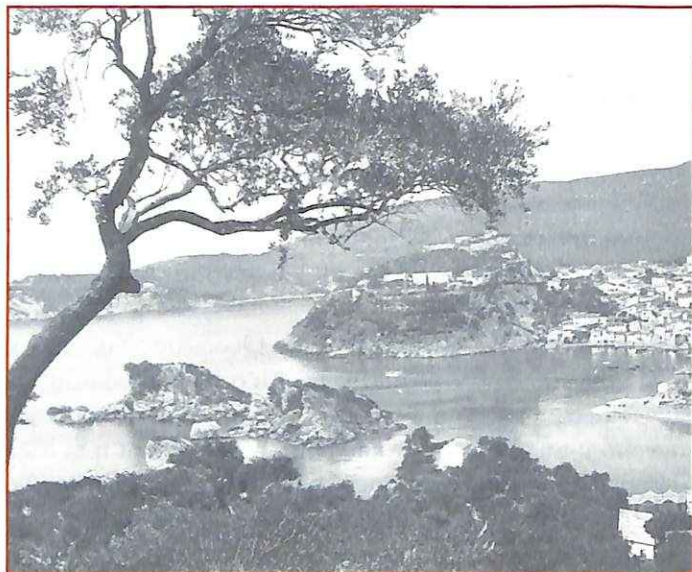
Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

Π. Πετρίδης

Επί των Οικονομικών

Γ. Μαυρίδης

Από τη μελέτη του νόμου αυτού και από τη φράση «Εξακολουθεί όμως η επαρχία αυτή αποτελούσα μέρος του νομού Πρεβέζης» αποκαλύπτονται οι επεκτατικές εδαφικές βλέψεις των Πρεβεζιάνων σε βάρος της εδαφικής υπόστασης της Θεσπρωτίας, διατηρώντας το δικαίωμα της κυριότητας όχι μόνο των Κοινοτήτων που απέσπασε άνομα αλλά και όλης της επαρχίας Παραμυθιάς, δηλαδή μαζί την επαρχία Μαργαριτίου, η μοιά Θεσπρωτία να υπαγόταν στην Πρέ-



βεζα και η μισή στα Γιάννενα. Πλήρες σχέδιο διαμελισμού και εξαφάνισης της Θεσπρωτίας από το χάρτη. Και θα είχε πραγματοποιηθεί το σχέδιο αυτό, αν δεν το ανέτρεπε ο Μεταξάς.

Γιάννης Γ. Σάρρας

(Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ τόμος 3ος), Αθήνα 1998

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' Η ΑΠΟΣΠΑΣΗ ΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΟΡΑ ΤΗΣ ΠΑΡΓΑΣ ΣΤΗΝ ΠΡΕΒΕΖΑ Ο ΧΡ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Το 1946 στην Κυβέρνηση Σοφούλη συμμετείχαν δυο Ηπειρώτες Υπουργοί, ο Θεόδωρος Χαβίνης, βουλευτής Πρέβεζας και ο Χρήστος Παπασταύρου, βουλευτής Θεσπρωτίας, που βρίσκονταν λόγω των πολιτικών συμφερόντων των νομών τους, σε διαρκή αντιπαλότητα.

«Μήλο της έριδας» ήταν η Πάργα με τα γύρω χωριά της, την οποία ο Θεόδωρος Χαβίνης, με τη δυναμική του παρουσία, στην κυβέρνηση, πέτυχε όπως και το 1928, να την αποσπάσει, για δεύτερη φορά, από τη φυσική της μητέρα, τη Θεσπρωτία, να ψηφιστεί καινούργιος νόμος για να υπαχθεί ξανά στην Πρέβεζα.

«ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 950

Περί υπαγωγής Κοινοτήτων εκ του Νομού Θεσπρωτίας εις τον Νομόν Πρεβέζης. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, απεφασίσασμεν και διατάσσομεν:

Άρθρο 1.

Αι δια του Αν. Νόμου 353) 1936 αποσπασθείσαι εκ του Νομού Πρεβέζας και υπαχθείσαι εις το Νομό Θεσπρωτίας κοινότητες 1) Αγιάς 2) Αμμουδιάς 3) Ανθούσης 4) Θεμέλου 5) Καστριού 6) Κορώνης 7) Μεσοποτάμου 8) Πάργας 9) Σταυροχωρίου 10) Τουρκοπαλούκων, υπάγονται αύθις διοικητικώς εις τον Νομόν Πρεβέζης.

Άρθρον 2.

Η ισχύς του παρόντος Νομού άρχεται από της δημοσιεύσεως του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 14 Φεβρουαρίου 1946.

Εν ονόματι του Βασιλέως

Ο Αντιβασιλεύς Ο Αθηνών ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Το Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τα μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ,

ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ,

Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ,

Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΤΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ,

Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΔΑΚΗΣ, Γ. ΠΑΠΠΑΣ,

Κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Χ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ.

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 14 Φεβρουαρίου 1940⁽¹⁾

Η ανάγκη ίδρυσης πρωτοδικείου στη Θεσπρωτία και μάλιστα στην Ηγουμενίτσα, επισημανθεί, σε απώτερο χρόνο, από το Βουλευτή τότε Ιωαννίνων και πρώην Γερουσιαστή, Πέτρο Μπέμπη, και το δικηγόρο και μετέπειτα βουλευτή Χρήστο Παπασταύρου, και είχε τονιστεί πως η Ηγουμενίτσα, λόγω θέσης, θα εξελισσόταν σε κέντρο κίνησης και εξυπηρέτησης όλων των Θεσπρωτών.

Με την ίδρυση δε της Νομαρχίας η ίδρυση Πρωτοδικείου ήταν πλέον επιτακτική ανάγκη.

Η ίδρυση του Πρωτοδικείου Ηγουμενίτσας ήταν αποκλειστικά έργο του Παπασταύρου, ο οποίος είχε συντάξει και το σχέδιο νόμου.

Τότε ο Χαβίνης βρήκε την ευκαιρία να ζητήσει την απόσπαση της Πάργας ξανά στην Πρέβεζα, πράγμα που, όπως είδαμε, το πέτυχε, κρατώντας παράλληλα, αρνητικές θέσεις και για την ίδρυση Πρωτοδικείου στην Ηγουμενίτσα.

Τότε ο Χρήστος Παπασταύρου, απειλώντας με παραίτηση, αξίωσε από Υπουργικό Συμβούλιο και πέτυχε να ψηφιστεί ο Νόμος περί ίδρυσης Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας στην Ηγουμενίτσα. Έτσι η Πάργα με τα άλλα χωριά, πλην της Αγιάς και της Ράπεζας ξαναμπήκε στη Διοικητική δικαιοδοσία του Νομού Πρέβεζας.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Νόμου 1072) 46

«Περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ι. Συνιστάται Δικαστήριον Πρωτοδικείων Πρωτοδικών

με το όνομα «Πρωτοδικεῖον Θεσπρωτίας» εδρεύον εν Ηγουμενίτση, υπαγόμενον εις το Εφετεῖον Ιωαννίνων και περιλαμβάνον εν τη περιφέρειᾳ αὐτοῦ τα Ειρηνοδικεία Φιλιατῶν και Παραμυθίας.

2. Αι πολιτικά και ποινικά δίκαι της περιφερείας του Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας, αι διατελούσαι εκκρεμείς διέπων ετέρου Πρωτοδικείου, μεταβιβάζονται αυτοδικαίως άνευ διακοπής εις το Πρωτοδικεῖον Θεσπρωτίας από της ενάρξεως των εργασιών αὐτοῦ, πλην των υπό διάσκεψιν ευρισκομένων αίτινες μεταβιβάζονται ωσαύτως μετά την δημοσίευσιν της αποφάσεως ή του βουλεύματος, εάν δι' αὐτῶν μη περατούται οριστικῶς η δίκη.

3. Ημέρα ενάρξεως της λειτουργίας του Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας ορίζεται η 1η Μαΐου 1946.

4. Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως του εις την εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 28)2)1946

Εν ονόματι του Βασιλέως ο Αντιβασιλεύς + ο Αθηνών

ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Το Υπ. Συμβούλιον ο Πρόεδρος

ΘΕΜ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ.

Τα μέλη.

Γ. Καφαντάρης, Εμ. Τσουδερός, Γ. Μαΐρος, Αλ. Μυλωνάς,

Χ. Ευελπίδης, Κ. Δολιάδης, Χρ. Παπασταύρου, Α. Ζάκας,

Γ. Λύχνος.

ΔΗΜΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 1367)2 12-49.

Αξ. Κον Χρ. Παπασταύρου

Δικηγόρον - Πολιτευτήν ΑΘΗΝΑΣ

Ο Δήμαρχος Ηγουμενίτσας ευχαριστεί τον Υπουργό

Χρήστο Παπασταύρου

Αγ. γ. Παπασταύρου

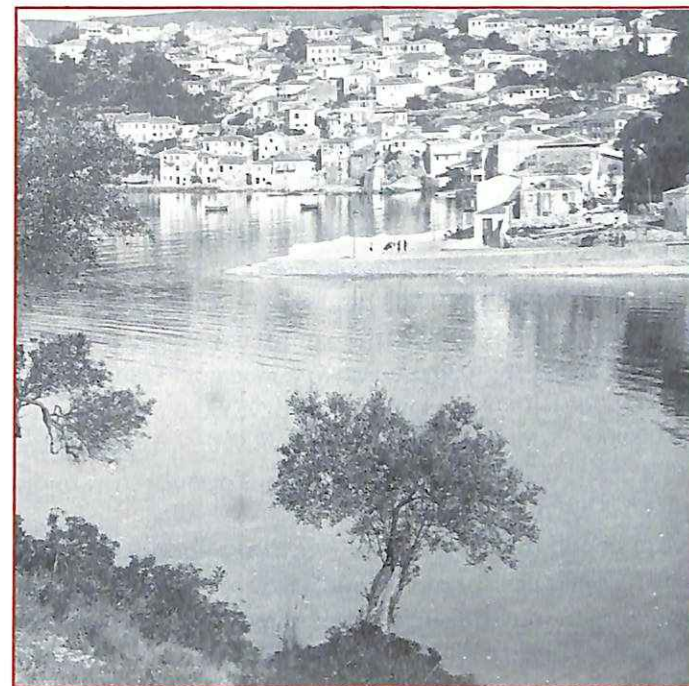
Έλαβον την από 26-11-49 καθησυχαστικήν επιστολήν σας διά το Πρωτοδικεῖον μας και σας εκφράζω τας ευχαριστίας όλων μας διά το πραγματικούς Πατριωτικόν ενδιαφέρον σας το επιδεικνυόμενον πάντοτε διά κάθε παρυσιαζόμενον ζήτημα του Νομού μας.

Επειδή το ζήτημα του Πρωτοδικείου το οποίο είναι έργο σας αφ' ενός, αλλά και ένα από τα ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ του Νομού μας αφ' ετέρου, παρακαλούμεν όπως το παρακολουθείτε.

Με πατριωτικούς, φιλικούς χαίρετισμούς

Ο Δήμαρχος Δ. ΠΙΤΟΥΛΗΣ⁽¹⁾

Ο Δήμαρχος Ηγουμενίτσας συνιστά στην ευχαριστήρια επιστολή του την παρακολούθηση του θέματος σχετικά με την χρηματοδότηση της αποπεράτωσης των εργασιών ανέγερσης του δευτέρου ορόφου στο Νομαρχιακό μέγαρο, πράγμα που έγινε και στα τέλη του 1949. Το Πρωτοδικείο Θεσπρωτίας εγκαταστάθηκε στη δεξιά πτέρυγα του Νομαρχιακού κτιρίου.



Με την εξαγγελία του νέου Νόμου «Καποδίστρια» περί συγχώνευσης των Κοινοτήτων σε Δήμους, ο δικηγόρος και νομικός σύμβουλος του κράτους κ. Κώστας Ντούσης ανακίνησε το θέμα της απόσπασης της Πάργας στην Πρέβεζα και με κείμενό του στην εφημερίδα «Εγνατία» ζήτησε την επανεξέταση του θέματος, ώστε η Πάργα να επανέλθει, στο φυσικό της φορέα, τη Θεσπρωτία.

Ο Κ. Κώστας Παπαγεωργίου τ. διευθυντής Νομαρχίας Θεσπρωτίας, κινούμενος μάλλον από το συναίσθημα, απάντησε στον κ. Ντούση χωρίς καμιά τεκμηρίωση, πως καλώς υπήχθη στην Πρέβεζα, αδιαφορώντας για την ιστορική αλήθεια, η οποία είναι διαφορετική.

Προσωπικά, από συγγραφική ευθύνη και για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας, παρενέβην με το παρακάτω κείμενο, με το οποίο αποδεικνύω, με τεκμηριωμένες θέσεις και απόψεις, την πραγματική αλήθεια πως η Πάργα ιστορικά, χωροταξικά και διοικητικά, αλλά και λαογραφικά, ανήκε στη Θεσπρωτία, και πως η απόσπαση της από τη Θεσπρωτία, έγινε για πολιτική εκμετάλλευση και σε εποχή που η Θεσπρωτία είχε, χάρη στην αβελτερία των επαϊόντων της, διαμοιραστεί στους δυο νομούς Ιωαννίνων και Πρέβεζας.

Το θέμα, από την πλευρά μου, ήταν η ιστορική αλήθεια και όχι η επανένταξη της Πάργας στη Θεσπρωτία, γιατί αυτό είναι θεμά των κατοίκων της.

Σχετικά με το θέμα αυτό παραθέτω το παρακάτω άρθρο μου με τίτλο «ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΙΣ ΛΑΘΕΜΕΝΕΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ»:

«Τον κ. Παπαγεωργίου τον γνωρίζω καλά από την μακρόχρονη θητεία του στη Νομαρχία, Θεσπρωτίας και οι σχέσεις φιλικές και επαγγελματικές, μου είχαν δώσει τη δυνατότητα

(1) Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, τεύχος πρώτο, σελ. 246.

(1) «Θεσπρωτικά Νέα» σελ. 10-10-1074.

να εκτιμήσω την αγάπη του προς τη Θεσπρωτία, την προσήλωση του στα υπηρεσιακά καθήκοντα, και την υπευθυνότητα με την οποίαν αντιμετώπιζε τα υπηρεσιακά θέματα.

Η παρέμβασή του όμως στο άρθρο του Κώστα Ντούση, τον οποίο συγχαίρω, που έφερε το θέμα στη δημοσιότητα, με τίτλο κειμένου «Η άλλη όψη για την υπαγωγή της Πάργας στη Θεσπρωτία», που δημοσιεύτηκε στην «Εγνατία», με εξέπληξε γιατί είναι ατεκμηρίωτη, αβάσιμη και επικαλείται δυο πολιτικά προκατασκευασμένες αποφάσεις, που υπηρετούν πολιτικές σκοπιμότητες και τοπικά συμφέροντα, που εκμαιεύτηκαν από το ίδιο πολιτικό πρόσωπο. Η μια το 1928, μόλις σχηματίστηκε η κυβέρνηση Βενιζέλου στην οποία ο Θεόδωρος Χαβίνης, Βουλευτής Πρέβεζας, ήταν υπουργός και η άλλη το 1946, με την κυβέρνηση Σοφούλη στην οποία πάλι ο Χαβίνης ήταν Υπουργός.

Και οι δυο αποφάσεις είναι διάτρητες και πολιτικά διαβλητές, όπως με στοιχεία θα αποδείξουμε παρακάτω. Η Θεσπρωτία, αγαπητέ Κώστα, ήταν η πρώτη οργανωμένη περιοχή της Ηπείρου και οι Θεσπρωτοί οι πρώτοι κάτοικοι της, τα δε αρχικά σύνορα της εκτεινόταν μεταξύ Αχέροντα και Καλαμά, Ιονίου Πελάγους και Τόμαρου και η Πάργα βρίσκονταν από τότε στα σύνορά της, τότε που η Ήπειρος γραφόταν με ήτα μικρό και ονομαζόταν Στεριανή χώρα. Βλέπε Αρχαίους συγγραφείς και Κ. Νικολαΐδη «Οι αρχαίοι κάτοικοι της Ηπείρου».

Τότε που η Θεσπρωτία είχε κτίσει τα πρώτα θρησκευτικά μνημεία της Ελλάδας, Μαντείο Δωδώνης, με τους Σελλούς - Ελλούς, που κατά μια εκδοχή πήρε και το όνομα Ελλάς το Έθνος μας και το Νεκρομαντείο Εφύρας. Βλέπε Σωτήρη Δάκαρη «Θεσπρωτία».

Τότε που ο Οδυσσεάς ήρθε ναυαγός στη Θεσπρωτία και τον φιλοξένησε ο βασιλιάς Φαίδων (βλέπε Οδύσεια).

Τότε που η Θεσπρωτία έφτασε στην ακμή της και τα σύνορα της εκτεινόταν από την Αμβρακία μέχρι τον Αυλώνα και από τα Αθαμανικά Όρη μέχρι την Πίνδο. Βλέπε Σ. Δάκαρη «Θεσπρωτία» και «Οι Χάρτες της στρατιωτικής Υπηρεσίας» όπου η Πάργα βρίσκεται αμετακίνητη από τη θέση της και οι νομοί Πρέβεζας και Ιωαννίνων δεν αναγράφονται πουθενά. Αλλά ας πάμε και στην εποχή της Τουρκοκρατίας. Η Θεσπρωτία είχε τέσσερις διοικήσεις, Παραμυθιά με 60 χωριά, Μαργαριτίου, στην οποία υπαγόταν και το Φανάρι, με 70 χωριά, Πάργας με δυο χωριά την Αγιά και την Ράπεζα (όχι για να αποτελέσει νησίδα που γράφει ο κ. Κ.Π. αλλά επειδή υπήρχε αντιπαλότητα των Μπέηδων και Αγάδων Μαργαριτίου και Πάργας) και Φιλιατών με 56 χωριά. Βλέπε Π. Αραβαντινού «Χρονογραφία της Ηπείρου» Β' τόμος, σελ. 50-60.

Το γεγονός δε πως οι αγώνες των Σουλιωτών και των Παργινών είχαν κοινούς στόχους, κοινά κίνητρα και κοινή κατάληξη, αποδεικνύει πως το Θεσπρωτικό αυτό δίδυμο έχει ποτίσει με αίμα και δάκρυα την ιστορία της Θεσπρωτίας και κανένας, μα κανένας, δεν έχει το δικαίωμα να την αγνοήσει, να την παραποιήσει, πολύ δε περισσότερο να την πλα-

στογραφήσει.

Η Θεσπρωτία, παρ' ότι στη γη της βρίσκεται κλεισμένη η πλούσια ιστορία και οι θαυμάσιοι πολιτισμοί της, με την απελευθέρωση της Ηπείρου το 1912-1913 και μέσα από τη δίνη των πολεμικών γεγονότων και κινημάτων, που ακολούθησαν, βρέθηκε χωρίς ταυτότητα και υποταγμένη πολιτικά και διοικητικά στο νομό Ιωαννίνων και δικαστικά στο νομό Πρέβεζας.

Αλλά και κάτω από αυτή την εξέλιξη το πολιτικό συμφέρον του Θ. Χαβίνη, παρά τις φιλελεύθερες ιδέες του, τον ώθησε, όχι για την επανόρθωση λαθών, όπως γράφει ο κ. Κ. Παπαγεωργίου, αλλά, για τον πολλαπλασιασμό της εκλογικής του δύναμης, σε εποχή που οι δομές, πολιτικές, διοικητικές και δικαστικές στις επαρχίες Παραμυθιάς και Φιλιατών, που εκτός από την απόσταση βρίσκονταν στα σπάργανα, πέτυχε το 1928 την απόσπαση της Πάργας και των χωριών της περιοχής της στο Νομό Πρέβεζας.

Το 1946 η Δικτατορική κυβέρνηση του Μεταξά, λόγω της ύπαρξης Αλβανικής μειονότητας στη Θεσπρωτία, για λόγους Εθνικούς ίδρυσε το Νομό Θεσπρωτίας. Επειδή προσωπικά έχω ζήσει με ένταση τα γεγονότα και τις αντιδράσεις των Γιαννιωτών και Πρεβεζιάνων πολιτικών, παρά τις αντιθέσεις μου, οφείλω να ομολογήσω, πως αν δεν τον είχε ιδρύσει η Δικτατορία του Μεταξά, η Θεσπρωτία θα είχε χάσει οριστικά το όνομα της και θα αναφερόταν σήμερα με τα ονόματα των επαρχιών της. Μπορεί να τον ίδρυσε για εθνικούς λόγους, αλλά σεβάστηκε την ιστορία και τον πολιτισμό της και καθόρισε τα σύνορά της στα αρχικά αρχαία όρια αφαιρώντας της ένα τμήμα προς τα βόρεια. Βλέπε «Ιστορικά Λογογραφικά Περιοχής Ηγουμενίτσας 1500-1950» Γιάννη Σάρρα.

Όμως ο Θ. Χαβίνης το 1946, υπουργός πάλι της Κυβέρνησης Σοφούλη και κάτω από το φάσμα των αναταραχών, της αβεβαιότητας και του αμοραλισμού που κυριαρχούσε το 1946, βρήκε την ευκαιρία να «ανδραγαθήσει» σε βάρος της Θεσπρωτίας, παίζοντας την κολοκυθιά, «γιατί να είναι στη Θεσπρωτία, η Πάργα, και να μην είναι στην Πρέβεζα» με την οποία ουδέποτε είχε κάτι κοινό μαζί της και το πέτυχε για δεύτερη φορά.

Αυτή είναι η τεκμηριωμένη αλήθεια, για κάθε καλόπιστο, αντικειμενικό και χωρίς σκοπιμότητες, ασχολούμενο με τα θέματα Πάργας Θεσπρωτίας. Κάθε άλλη τοποθέτηση αποβλέπει ατην παραποίηση και συσκοτίση της Ιστορίας, για ικανοποίηση προσφιλών επιδιώξεων, όχι όμως ιστορικών.

Κλείνοντας ευχαριστώ τον κ. Ντούση που ανακίνησε το θέμα καθώς και τον κ. Παπαγεωργίου που με την απάντησή του, μου έδωσε τη δυνατότητα, από συγγραφική και μόνο συνέπεια, να παρέμβω και να εκφράσω καλοπροαίρετα και τεκμηριωμένα τις απόψεις μου.

Γιάννης Γ. Σάρρας

(Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ τόμος 3ος), Αθήνα 1998

Γνωρίζετε...  όι

Ελληνική Γλώσσα Η αλήθεια γι' αυτήν

Αν κάποιος ήθελε να χαρακτηρίσει επιγραμματικά τη γλώσσα που μιλάμε και γράφουμε, θα μπορούσε να την αποκαλέσει «γλώσσα των αμφισβητήσεων».

Είτε το συνειδητοποιούμε είτε όχι, σ' ολόκληρο τον κόσμο δεν υπάρχει εθνική γλώσσα, που όλοι οι χρήστες της και περισσότερο οι λόγιοι και οι μορφωμένοι, να βρίσκονται σε τέτοια αιώνια μάχη μεταξύ τους για το τι είναι σωστό και τι λάθος στην έκφραση και στη γραφή της. Τόσο μεγάλες είναι οι αντιθέσεις που αναφέρονται από αυτή την αιώνια πάλη, ώστε δημιουργείται ένα τεράστιο πρόβλημα πνευματικής και συναισθηματικής ανταλλαγής. Κι επειδή κατά τον Κώστα Αξιώτη «η γλώσσα είναι ένα πράττειν και κάθε πράξη είναι γλώσσα», το πρόβλημα μοιραία ανάγεται σε ανασταλτικό παράγοντα της όλης πολιτιστικής ανάπτυξης του λαού.

Ποια είναι, αλήθεια, η γλώσσα μας; Η «δημοτική», θ' απαντήσει αβασάνιστα κάποιος βιαστικός. Αν θέλουμε ν' ακριβολογούμε, δημοτική ονομάστηκε η μητρική γλώσσα των Ελλήνων κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας, μια γλώσσα σχεδόν προφορική, συνεπώς ακαλλιέργητη και γεμάτη ξένες λέξεις (οι περισσότερες ιταλικές και τουρκικές) που έγινε με στόχο την κάλυψη των αναγκών της συναισθηματικής ζωής του λαού μας (όπως αποδεικνύουν και τα δημοτικά μας τραγούδια). Όταν ήρθε η ώρα της ανεξαρτησίας, οι καθαρευουσιάνοι λόγιοι του νέου κράτους δημιούργησαν ένα λεξιλόγιο για να καλυφθούν τα κενά της δημοτικής γλώσσας αλλά και της αρχαϊκής, αφού στην αρχαία γλώσσα δεν υπήρχαν ούτε γραμματόσημα, ούτε δημοσιογράφοι ή εφημερίδες (ο λαός τις ονόμαζε γαζέτες, από την ιταλική λέξη gazetta), ούτε πυροσβέστες, ούτε νοσοκομεία (ο λαός τα ονόμαζε σπιτάλια, από την ιταλική λέξη ospitale, που σήμερα έχει παραφθαρεί σε ospuale). Σ' αυτόν τον τομέα, η συμβολή των λογίων μας στάθηκε πραγματικά αξιόλογη –όχι μόνο των λογίων του περασμένου αιώνα, αλλά και των νεότερων– που στάθηκαν και συνέχισαν με απόλυτη πίστη αυτό το εθνικό έργο: ο ανεγκυστήρας, ο ηλεκτρονικός υπολογιστής, το μαγνητόφωνο, η πανεπιστημιούπολη, το σκυρόδεμα, το τηλετύπημα (προϊόν του τηλετυπικού μηχανήματος ή τέλεξ), είναι ελάχιστες μόνο από τις νεόπλαστες λέξεις οι οποίες στράφηκαν σ' ελληνικές ρίζες για να συμπληρώσουν τις καινούργιες ανάγκες. Τροφοδοτημένη πια η παλιά δημοτική μ' έναν τέτοιο ποταμό από λόγιες λέξεις και σε συνδυασμό με τη συστηματική επεξεργασία της από τον εκπαιδευτικό δημοτικισμό, εξελίχθηκε κι αποκρυσταλλώθηκε στη σημερινή γλώσσα, τη νεοελληνική.

Οι αμφισβητήσεις και οι αμφιβολίες που μαστίζουν τη νεοελληνική οφείλονται σε δύο λόγους:

α) Στον εμφύλιο πόλεμο μεταξύ της καθαρεύουσας και της δημοτικής. Για ενάμιση αιώνα επιβλήθηκε η καθαρεύουσα κι έγινε η επίσημη γλώσσα του έθνους, η οποία έδιωξε τη μητρική γλώσσα του λαού.

β) Στην ξένη γλωσσική εισβολή (πρώτα γαλλική και ύστερα αγγλοαμερικανική). Εδώ έχουμε μια από τις κακές συνέπειες της εξέλιξης της τεχνολογίας, που πολλές φορές μαζί με τα οικονομικά παραβιάζονται και τα σύνορα της γλώσσας.

Το τέλος του γλωσσικού πολέμου σημάνει το 1977, με νίκη της τότε δημοτικής και σήμερα νεοελληνικής. Η επιβολή της λαϊκής γλώσσας στην εκπαίδευση πρόσφερε το προνόμιο στους Έλληνες μαθητές να διδάσκονται και να καλλιεργούν το εθνικό όπλο τους, δηλαδή τη γλώσσα τους. Παράλληλα πρόσφερε στο λαό την ευκαιρία να βυθομετρήσει το αληθινό περιεχόμενο του καθαρευουσιανισμού, ο οποίος, ύστερα από 150 ολόκληρα χρόνια στο δημόσιο, επιστημονικό και κοινωνικό τομέα της χώρας εξαφανίστηκε «εν μία νυκτί» απ' όλους τους χώρους αφήνοντας πίσω του ελάχιστα ίχνη.

Όπως όμως όλοι οι πόλεμοι αφήνουν πίσω τους πληγές, έτσι κι ο γλωσσικός πόλεμος μας άφησε πίσω του τις αμφισβητήσεις και τις αμφιβολίες, που για να εξαφανιστούν χρειάζεται ένας συστηματικός, επίμονος και ασταμάτητος αγώνας.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΙΟΥΛΙΟΥ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Παροιμίες για τον Ιούλιο

*Τον Αλωνάρη έβρεχε στον ποτισμένο τόπο.
Τον Αλωνάρη δούλευε καλό χειμώνα να έχεις.
Έτσι το 'χει το λινάρι να ανθεί τον Αλωνάρη.
Στο κακορίζικο χωριό τον Αλωνάρη βρέχει.
Κότα πίτα το Γενάρη, κόκορα τον Αλωνάρη
Κότα, χήνα το Γενάρη και παπύ τον Αλωνάρη.
Αλωνάρη με τ' αλώνια και με τα χρυσά πεπόνια.*

Παροιμίες για τον Αύγουστο

*Από Μάρτη καλοκαίρι κι από Αύγουστο χειμώνα.
Αύγουστε καλέ μου μήνα, να 'σουν δυο φορές το χρόνο.
Επλάκωσεν ο Αύγουστος, η άκρια του χειμώνα.
Κάθε πράμα στον καιρό του κι ο κολιός τον Αύγουστο.
Μακάρι σαν τον Αύγουστο να 'ταν οι μήνες όλοι.
Να 'σαι καλά τον Αύγουστο με δεκαοχτώ βελέντζες.
Να 'σαι καλά τον Αύγουστο που 'ναι παχιές οι μήνες.
Τον Αύγουστο τον καίρεται όποιος έχει τρυγήσει.
Ζήσε, Μάη μου, να φας τριφυλλί και τον Αύγουστο σταφύλι.
Καλός ο ήλιος τον Μαγιού, τ' Αυγούστου το φεγγάρι.
Το Μάη με πουκάμισο, τον Αύγουστο με κάπα.*

Παροιμίες για τον Σεπτέμβριο

*Τον Τριγητή τ' αμπελονογού, πάνε χαλάλι οι κόποι.
Στον Τριγητή σιτάρι σπείρει και στο πανηγύρι σύρε.
Σεπτέμβρη οι βροχές, πολλά καλά μας φέρνουν.
Τον Σταυρού σταύρωνε και δένε.
Τον Σταυρού σταύρωνε και σπέρνε.
Τον Σταυρού κοίτα και τ' Αϊ Γιωργνού ξεκίνα.
Μάρτη και Σεπτέμβρη ίσια τα μεσάνυχτα, (ισημερία)*

Στην Πάργα τη Χρυσή (Οδοιπορικό)

Συνέχεια από τη σελίδα 1

μικρή πλατεία της Παραμυθιάς σταματήσαμε. Εδώ λένε πως ήταν η αρχαία πόλη "Ελλάς η Σέλλας. Εδώ είναι και το χωριό Σέλλιανη κι ό ποταμός Κωκυτός, που οι αρχαίοι τον έλεγαν Σελλήει. Τι μυστήριο, και στο πιο ασήμαντο χωριό της Πατρίδος μας να συναντάς την ιστορία να φαίνη τα περασμένα με τα σημερινά, αυτό ας πούμε το θαυμαστό ελληνικό ανακύκλωμα. Κοίταξα τη μικρή πολίχνη. Ήταν φυτρωμένη στην πλαγιά του λόφου, πεντακάθαρη και λουλουδιασμένη. Ύστερα τα μάτια μου αγκάλιασαν εκείνο το αοβεστωμένο παλαιό σπίτι με τη σκεπαστή αυλή, την κατακόρυφη πέτρινη σκάλα πάνω στην τοξωτή βεράντα, τη μεγάλη μαντρόπορτα που ευτυχώς ήταν διάπλατη κι αφήνε να ξεχυλίζει ένας χείμαρρος από γεράνια, τα κοντά και στενά παραθύρια, με τις μαυρισμένες σταυροειδείς, και η ψυχή μου γέμισε μ' απλότητα και φως, γέμισε από μιά αίσθηση γνήσιας παλιάς εποχής. Όταν έφευγα, γύρισα, το ξανακοίταξα κι έκανα μιά ευχή: να στηλώση την καρδιά, του και να αντέξει στ' αγριοκαίρια των χρόνων, για να χαρίσει την αγνότητα της ελληνικής ομορφιάς στους περαστικούς.

Κοντεύαμε να φτάσουμε στην Πάργα κι αυτή κρυβόταν μέσα στον μικρό της κολπίσκο επίμονα, για να μεγαλώνη την ανυπομονησία μας. Κι άξαφνα, στο κοντοζύγωμα, μια απλάδα γαλανής θάλασσας με χυμένα σμαράγδια, με πρασινοβράχους, με ξετυλιγμένες δαντέλλες πρόβαλλε μέσα από όνειρο παραμυθένιο, μαγικό. Μας έδωσε μιά ανατριχίλα δροσιάς, μια γεύση αλμύρας, αιχμαλώτισε το βλέμμα και λεηλάτησε την καρδιά μας. Τα χρώματα όσο τα κοιτάς ετώνονται με τα πελώρια μάτια σου, γίνονται απαλά, αέρινα, μπερδεύονται όλα μαζί, κι αναδίνουν ένα θάμπος, μια μαγεία μοναδική γιά κάθε στιγμή, γιά κάθε παρουσία. Κι η Πάργα σου αποκαλύπτεται σιγά - σιγά, αθόρυβη, αυθεντική, ανάμεσα σε τούτα τα πλάνα χρώματα, γλυκεία, μεθυστική, νεράιδα άφρογένηνη, ελιόσπαρτη, παρθένα. Τρέχαμε γιά να τη φτάσουμε. Οι πλαγιές αγκάλιζαν το δρόμο κι αγωνίζονταν να επιβάλουν το πράσινο στο τουρκουάζ φόντο της θάλασσας. Ήταν ολόσπαρτες με κιτριές, λεμονοπορτοκαλιές, σκίνα, ελιές και μελισσόχορτα, που τα τριβεις στα χέρια σου και σου δίνουν μια αίσθηση μελιού κι ένα υπόζυνο διακριτικό χρώμα.

Κείνο το γιγάντιο βενετσιάνικο κάστρο είναι η καρδιά της. Δεσπόζει πάνω στο γιγαντόβραχο κι έχει στο μετωπο του το λιοντάρι του Αγίου Μάρκου. Ενώνει το χτες με το σήμερα και πορεύονται μαζί σφιχτοπιασμένα. Τότε εσύ βλέπεις τις μνήμες νάρχονται από τα περασμένα και σου σφίγγουν την ψυχή.

Περπατούσαμε στα πλακόστρωτα σοκάκια της Πάργας. Τα σπίτια της κάτωπλα, οκαρφαλώνουν στους βράχους με τα πεύκα κι έχουν τα μάτια γυρισμένα στα κύματα. Φτιάχνουν δρόμους σκεπαστούς και θολωτές στοές χωμένες στο ημίφως. Οι Παργίνοι είναι περισσότερο νηιοί και λιγότερο στεργιανοί. Ξιπόλητοι στο μώλο, ξεμπερδεύουν τα δίχτυα δυνατοί κι άφοβοι έχουν τη φουρτούνα μέσα τους και κρατούν από κείνες τις γενιές που, όταν ο Αλή Πασάς αγόρασε την Πάργα από τους Άγγλους για 150.000 λίρες, αναγκάσθηκαν να κάψουν τα σπίτια τους, να πάρουν το βιός τους και ο' ένα σακκί τα κόκκαλα των

προγόνων και να φύγουν για την Κέρκυρα. Κι οι Άγγλοι, ντροπιασμένοι από την παγκόσμια κατακραυγή, κατέθεσαν, λένε, εκείνα τα λεφτά στην Τράπεζα της Κέρκυρας, για να μοιράζονται τους τόκους οι ξεριζωμένοι Παργίνοι...

Και βλέπεις από πάνω σου τα σουλιώτικα βουνά και δίπλα τον Αχέροντα και συλλογιέσαι: Τι άνθρωποι μπορεί να ναι τούτοι με τις ατσάλινες, τις ατόφιες, τις πεντακάθαρες ψυχές! Όλα μπορεί ν' αλλάξουν, να ρημάξουν, μά οι ψυχές οι ελληνικές δεν χάνονται ποτέ. Ύστερα κλείνεις τα μάτια, για να δης εκείνη, την μπουρλοτιέρικη θαλασσινή ψυχή, στα 1790 ν' ανοίγη στον ήλιο της Πάργας τα μάτια. Είναι ο Κανάρης, ο ύμνος της θάλασσας του '21. Αυτός που κατατρόπωσε τη ναυαρχίδα του Καρα-Αλή στη Χίο. Κοιτάξεις τη θάλασσα τη γαληνεμένη, το νησάκι με το εκκλησάκι της Κυρά - Παναγιάς, τ' αφρόψαφα να κτυπιούνται και να κάνουν μακροβούτια, τα ολοπράσινα πετροκάραβα που τα γυροφέρνουν άσπρα σαν γλαροπούλια κύματα, τον ήλιο που απλώνει το χρυσάφι του, και τα νιώθεις όλα τούτα εναρμονισμένα σε μια πρωτάκουστη συμφωνία.

Πήραμε τ' ανηφορικό καλντερίμι για το κάστρο. Μέσα μας αντηχούσε ο απόηχος μιας φωνής που έτρεχε κι ανέβαινε πιο γρήγορα στο κάστρο από μας. Ήταν η φωνή της Πάργας. Μας υποδέχτηκε στην καστρόπορτα του βενετικού κάστρου μεγαλόπρεπο και μας συντρόφεψε στά χορταριασμένα στενά δρομάκια του. Μας έβαλε να καθήσουμε σ' ένα παλιό ρημαγμένο κανόνι κι άρχισε τις Ιστορίες για τα πάθια και τους καιμούς της. Έπειτα μας έδειξε τους πύργους τους ψηλούς με τα μαυρισμένα απ' τους χρόνους κοτρώνια, τις υπόγειες στοές που οδηγούσαν σε ανήλιαγες και υγρές φυλακές, τις βαριές μαύρες αλυσίδες... Κοιτάξαμε γύρω βουβόι, μα νιώθαμε την πίκρα να σταλάζει κόμπο-κόμπο στην καρδιά μας. Πόσο βαριά είναι η σκλαβιά!... Ο ένας πουλούσε στον άλλον τούτη τη δυστυχημένη γη κι έπεφτε απ' το κακό στο χειρότερο, θυσία και Ιδέα, δάκρυ και ηρωισμός. Αλβανοσέρβοι, Ενετοί, Άγγλοι και Τούρκοι άφησαν τα βάρβαρα χνάρια τους κι έγραψαν τον αιμάτινο δρόμο τους σε τούτα τα χώματα της Πάργας. Μα δεν πέθανε, γιατί στ' άγια, τα παρθένα στήθια της έκλεισε το θεό και την αδούλωτη ψυχή. Την ψυχή της την ελληνική.

Πήρε να νυχτώνη όταν αφήσαμε το ανηφορικό καλντερίμι του κάστρου. Μπερδευτήκαμε στη ζωή, η Πάργα δεν είναι μόνον τοπος για μελαγχολικές μνήμες, είναι και τόπος χαράς. Η φωνακλάδικη ζωή της αγοράς, τα φώτα π' άρχισαν ν' ανάβουν στο λιμάνι, τα μικροταβερνάκια με τα καθουράκια που αργοψήνονται στα κάρβουνα και σ' ανοίγουν την όρεξη, εκείνο το παρδαλό πλήθος από τους τουρίστες, όλα ζυμωμένα, παλιά και καινούργια, κι η θάλασσα η ξελογιάστρα με τα μπλάβα της χρώματα, χλιαρή, αλμυρή, γλυκεία παρθένα που έπαιξε μαζί της και σε κέρδισε, όλα τούτα είναι η Πάργα. Η Πάργα που αγαπήθηκε, η παλιά και η καινούργια, η Πάργα που σου χάρισε κείνη την ανέκφραστη γοητεία. Η Πάργα που σε μάγεψε και σου πήρε την καρδιά στην πρώτη της γνωριμία.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ
ΕΤΟΣ ΚΕ' • ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ • ΙΩΑΝΝΙΝΑ
• ΤΕΥΧΟΣ 291-292 • ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1976

Λιτανεύοντας την εικόνα της Κοίμησις της Θεοτόκου

Η εικόνα της Κοίμησις της Θεοτόκου διαστάσεων 1,02cm. X 1,27cm. είναι τεχνικής ζωγραφικής σε ξύλο, δυτικής τεχνοτροπίας, χωρίς να υπάρχουν ενυπόγραφα στοιχεία καλλιτέχνη ή δωρητή.

Βρίσκεται στον Ιερό Ναό των Αγ. Αποστόλων, στο ιστορικό κέντρο της πόλης, τοποθετημένη στο δεξί μέρος του τέμπλου και φέρει πολυάριθμα αναθήματα, πολλά δε χρονολογούνται από το 1870.

Η περιφορά της εικόνας πραγματοποιείται κάθε χρόνο από τον Ιερό Ναό των Αγ. Αποστόλων, προς τον ναό της Κοίμησις της Θεοτόκου στο νησί, μη γνωρίζοντας όμως το βάθος χρόνου του τελετουργικού.

Φθάνουμε στην απελευθέρωση και τον Αύγουστο του 1913 όπου επαναφέρεται η εορτή της περιφοράς της εικόνας. Το ίδιο καλοκαίρι με μπροστάρηδες την τότε εκκλησιαστική επιτροπή ευπρεπίζεται ο ναός και διαμορφώνονται οι αύλειοι χώροι στο νησί.

Η χρονιά αυτή καταγράφεται στην μνήμη των επόμενων γενεών όπου με συνέπεια και ευλάβεια συνεχίζουν να εορτάζουν μεγαλοπρεπώς την χάρη της Κοίμησις της Θεοτόκου. Η εικόνα λιτανεύεται τρεις φορές τον χρόνο.

Η πρώτη λιτανεία γίνεται την ημέρα της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος στις 6 Αυγούστου. Το πρωί γίνεται λειτουργία στους Αγίους Αποστόλους όπου μετά το πέρας της λειτουργίας ο ιερέας προσφέρει ένα κομμάτι σταφύλι, διότι την ημέρα αυτή η εκκλησία ευλογεί τους καρπούς.

Το δειλινό της ίδιας μέρας ξεκινά η περιφορά της εικόνας από τον ναό των Αγ. Αποστόλων προς το ναό Κοίμησις της Θεοτόκου στο νησί. Της πομπής προηγούνται τα εξαπτέρυγα, τα λάβαρα, τα κεριά και η εικόνα και ακολουθεί πλήθος πιστών.

Οι δρόμοι που θα στρατευτεί η Παναγία - αυτή τη λέξη χρησιμοποιούσαν οι παλιοί - είναι στρωμένοι με δάφνες και μυρτιάς και καταλήγει στο Μπούντο (πλ. Ελευθερίας) όπου ο κόσμος επιβιβάζονταν στο Αμοπούλι. Ακολουθούσε δέηση στον χώρο του

καμπαναριού όπου παλαιότερα υπήρχε ο ναός της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος.

Η δεύτερη λιτανείωση πραγματοποιείται παραμονή του 15 Αυγούστου το βράδυ όπου γίνεται η περιφορά της εικόνας στην πλακάδα, στους αύλειους χώρους του ναού και αναπέμπεται δέηση στο χώρο του καμπαναριού.

Η εικόνα τοποθετείται σε ειδική εσοχή κάτω από το καμπαναριό όπου οι πιστοί προσκυνούν και στη συνέχεια κατευθύνονται στο ναό. Η εικόνα τοποθετείται σε ειδική θήκη δεξιά του τέμπλου όπου παραμένει έως τις 29 Αυγούστου, ημέρα Αποτομής της Κεφαλής του Ιωάννου του Προδρόμου.

Παλαιότερα την παραμονή του Αγ. Ιωάννου το βράδυ γίνονταν ολονυχτία και συμμετείχαν πλήθος κόσμου, κυρίως από την περιοχή Καμήνι και προσέφεραν καφέδες, χαλβά, φαγητά κ.ά.

Η τρίτη λιτανείωση γίνεται ανήμερα του Αϊ-Γιάννη, στις 29 Αυγούστου το πρωί όπου πραγματοποιείται θαλάσσια περιφορά της εικόνας στο λιμάνι κάνοντας τρεις γύρους, με δεμένες τη μία βάρκα πίσω από την άλλη και εμπρός η μαούνα με την εικόνα της Παναγίας.

Όταν είχε φουκοθαλασοιά οι τρεις περιφορές, περιοριζόνταν σε μία και πολλές φορές άλλαζε και διαδρομή, γι' αυτό σώζονται παλιές φωτογραφίες που η εικόνα έρχεται από τον Μπούντο.

Η εικόνα αποβιβάζεται στα βότσαλα εμπρός από τον βόλτο όπου αναπέμπεται δέηση, επειδή εντός του λοιμοκαθαρητηρίου υπήρχε ναός αφιερωμένος στον Αγ. Ιωάννη και η πομπή ακολουθούσε την οδό 23ης Φεβρουαρίου προς τον ναό των Αγ. Αποστόλων, όπου τοποθετούσαν την εικόνα στην θέση της.

Οι πιο πάνω διαδρομές της περιφοράς της εικόνας γίνονταν από το 1913 έως το 1955.

Από το 1955 και μετά η επιβίβαση και η αποβίβαση της πομπής, προς και από το νησί, γίνεται από την κεντρική αποβάθρα του λιμανιού για την ασφαλέστερη μετακίνηση των προσκυνητών.

Αθανάσιος Βέργος



Εικόνα Κοίμησις Θεοτόκου 1,02cm. X 1,27cm.

Φωτό: 15-8-08

ΛΑΪΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ ΤΟΥ Δ. ΠΑΡΓΑΣ ΜΕ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ

ΜΗΝΥΜΑ-ΑΙΤΗΜΑ

Ο Γεωπολιτικός «χάρτης- πίνακας» όπως και οι παράγωγοι του, οριοθετούν και προβάλλουν τον Δ. Πάργας στο φυσικό του φορέα –τον φορέα της Θεσπρωτίας.

Ένας όμως από αυτούς τους παράγωγους, με μοναδικά εξωπραγματικό τρόπο, τον προβάλλει αλλού.

Είναι ο πίνακας των Δ. ορίων που θέλει την Πάργα εντός των ορίων της Πρέβεζας. Είναι η συνέχισή των τόσων πολλών θέλω που «ένιωσε» η Πάργα σε όλη την ιστορική της διαδρομή. Βάρβαρα περισσότερο, παρά πολιτισμένα.

Είναι το «έτσι θέλω» των τοπικά «ισχυρών» που ούτε την θέληση των κατοίκων έλαβαν υπ' όψιν, ούτε κανένα από τα πάγια αντικειμενικά κριτήρια που καθορίζουν τα κάθε μορφής όρια.

Έκαναν το αντίθετο. Μέτρησε μόνο, η δική τους επιθυμία.

Δύο φορές ο ίδιος Στρατιωτικός-Πολιτικός άνδρας προέβη στο ίδιο ατόπημα.

Την πρώτη το 1928 και την δεύτερη το 1946.

Απέσχιζε την Πάργα και τα χωριά της από τα φυσικά Διοικητικά τους όρια και τα υπήγαγε στην Πρέβεζα. Δεν θα σταθούμε όμως καθόλου σε αυτά τα γεγονότα.

Μπορούμε να τα εκλάβουμε σαν κολακεία και επαλήθευση του πόσο όμορφος και περιζήτητος είναι ο τόπος αυτός.

Άλλωστε η κοινωνία και πολιτεία είχαν, εκ των πραγμάτων τις εποχές εκείνες, ελάχιστες αντιστάσεις στους «ισχυρούς» εκείνους.

Τα αναφέρουμε μόνο για να προλάβουμε τυχόν κοινές νοοτροπίες των καιρών εκείνων με τους σημερινούς.

Θα σταθούμε όμως στην σημερινή μας βούληση που υπερβαίνει μετὰ από δικές μας μετρήσεις το 97%.

Και είναι: «Η απόσχιση του Δήμου Πάργας εκ των Διοικητικών ορίων της Πρέβεζας και η επανπαγωγή τους εντός αυτών της Θεσπρωτίας.»

Αίτημα ώριμο και συμβατό - ωφέλιμο και αναγκαίο.

Προσαρμοσμένο στο χωροταξίας, πολιτισμού, ανάπτυξης και τουρισμού.

Αίτημα που απορρέει από τα αντικειμενικά κριτήρια που οδηγούν και στηρίζουν την φιλοσοφία της νέας Δ. Μεταρρύθμισης καθώς και των γενικότερων τομών που επιχειρεί η πολιτεία. Τα κίνητρά μας, όσο συναίσθημα και να έχουν δεν είναι ταπεινά.

Δεν έχουν να κάνουν με το χθες αλλά με την «ασφαλή τροχιά» του σήμερα προς το αύριο. Ο σκοπός μας σε σημασία και νόημα στο μέτρο που δύναται να έχει.

Αυτοσχέτιστα αλλά και συμβατά συσχετιζόμενα με τον «Καποδίστρια 2». Προσδοκούμε μόνο αυτό, όχι ανταλλάγματα.

Στην συνέχεια

- Με καθαρή κοινωνική και πολιτική συμπεριφορά
- Με έγκριτη και έγκυρη επιστημονική μέθοδο
- Με τεκμηριωμένη την καθολική λαϊκή βούληση (και θα την χρησιμοποιήσουμε μόνο όπου έχει ισχύ αντικειμενικού κριτηρίου):
- Επαληθεύουμε την αναγκαιότητα και την Αξιοματικότητα του αιτήματός μας.
- Εξασφαλίζουμε, την με σεβασμό αποδοχή του, από την πολιτεία. Την πολιτεία της επιστήμης και του πολιτισμού.
- Και επαφιόμεθα στην κρίση της.

- Σίγουροι για την ωριμότητα και αποφασιστικότητα της σε αυτό που μας πρέπει.

Η Πρέβεζα και η Θεσπρωτία ας πράξουν όπως νιώθουν.

Προτείνουμε όμως να αναδείξουν επιχειρήματα και αντι-επιχειρήματα, επιστημονικά και πολιτικά, έτσι ώστε αντιπαραθέτοντάς τα να ωφεληθεί η εδώ Δημοκρατία και ο τόπος.

Οι τοπικά «δυνατοί» να μην μας απαξιώσουν αυτή τη φορά. Ας αποφύγουν το διαχρονικό πειρασμό των μικρών και πρόσκαιρων σκοπιμοτήτων τους. Όσο και όσοι τον έχουν.

Να ακολουθήσουμε τις απαιτούμενες αξίες των καιρών που διανύουμε.

Το θέμα είναι μικρό για να το κάνουμε μεγάλο.

Είναι και μεγάλο, όμως, όταν το δούμε σαν μικρό, απλά είναι απλό.

Να κατανοήσουμε πρέπει «των μεταρρυθμίσεων και των τομών, προηγούνται εκείνες, των δικών μας νοοτροπιών».

Να αναδείξουμε θέλουμε, όχι να δοκιμάσουμε την ευελιξία και την ωριμότητα της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Είμαστε σίγουροι ως προς τις αξίες αυτές, το λέμε, το εννοούμε, το πιστεύουμε.

Ωφείλομε όμως να το κάνουμε.

Και θα το κάνουμε, στο οποίο μέτρο η μικρή-μεγάλη κοινωνία, θέλει και δύναται.

Φέροντας εξ' ολοκλήρου το βάρος της απόδειξης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ-ΑΙΤΗΜΑ

Προς τους πολίτες Πρέβεζας και Θεσπρωτίας

Με αφορμή την νέα Διοικητική Μεταρρύθμιση που προωθεί η πολιτεία αναβίωσε διαχρονικό αίτημα των δημοτών Δ. Πάργας.

Είναι το αίτημα της «Διοικητικής επανένωσης του Δήμου μας με Θεσπρωτία». Με Λαϊκή Πρωτοβουλία ξεκίνησε και συνεχίζει μια κοινή προσπάθεια γι' αυτό. Μετά από δικές μας μετρήσεις το θέλω μας αυτό ξεπερνά το 97%. Λαϊκή προσπάθεια γιατί οι εδώ «δυνατοί» είναι ασαφείς και αδύνατοι. Φαίνεται πως κανονίζουν τα του τόπου μας μέσα από τα δικά τους εγώ. Στα δικά τους μέτρα και σταθμά, στις πρόσκαιρες και μικρές τους φιλοδοξίες. Δεν τολμούν να μεταφέρουν κατά τον τρόπο που έχει, την δική μας θέληση. Θέληση που κοινά τα συμφέροντα τους, τους δεσμούς και τις αγκυλώσεις τους.

Όχι όλοι βέβαια

Δεν είναι μόνο η Καθολική Λαϊκή Βούληση που μας ωθεί προς αυτό. Τα πάγια αντικειμενικά κριτήρια, αλλά και τα σύγχρονα επιβάλλουν με επιστημονικό τρόπο την αναγκαιότητα αυτή της μικρής μεταρρύθμισης αυτής της Τομής.

Χωράει και δένει στις απαιτήσεις των καιρών που διανύουμε.

Παρακαλούμε να κατανοήσετε και στηρίζετε αυτήν μας την προσπάθεια. Δεν έχει να κάνει με ταπεινά κίνητρα.

Δεν έχει να κάνει με απόρριψη ή επιλογή.

Όσο συνεργαζόμασταν και θα συνεργαζόμαστε, και όσο «γινόμαστε» και θα «γινόμαστε».

Έχει να κάνει με ένα διαχρονικό «θέλω» και ένα σύγχρονο «πρέπει». Παρακαλούμε να συμβάλετε στο δίκαιο αίτημά μας στο μέτρο που δύναται και θέλει ο καθένας. Στείλτε το μήνυμά στους «ενδιάμεσους», στους «ισχυρούς» πως «τα θέλω μας, οι ανάγκες και οι προοπτικές του τόπου, προηγούνται των δικών τους. Να κατανοήσουμε πρέπει των «Μεταρρυθμίσεων και των Τομών, προηγούνται εκείνες των δικών μας νοοτροπιών».

ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ ΤΟΥ Δ. ΠΑΡΓΑΣ ΜΕ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ

Ρήγα Φεραίου 11 Πάργα – www.pargavoice.gr

Επιτυχόντες Πανελληνίων Εξετάσεων Ενιαίου Δεσκέιου Λυκείου Πάργας 2007-2008 (90%) ΚΩΔ. 4053010

Επώνυμο	Όνομα	Όν. Πατρός	Σχολή Επιτυχίας
ΑΝΤΩΝΗΣ	ΑΝΤΩΝΗΣ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	443 ΠΟΛ. ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ
ΒΕΡΓΟΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	730 ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΕΙ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΚΑΣΤΟΡΙΑ)
ΓΑΒΡΙΗΛ	ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	598 ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ-ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧ. & ΟΡΓΑ. ΤΕΙ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	312 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΑΝ. ΑΘΗΝΩΝ
ΘΟΔΩΡΗ	ΧΡΙΣΤΙΝΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	743 ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑ, ΜΟΥΣΕΙΟΓΡΑΦΙΑΣ & ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΠΑΤΡΑΣ (ΠΥΡΓΟΣ)
ΛΕΝΗ	ΗΛΕΚΤΡΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	584 ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔ/ΣΗΣ ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΜΠΕΛΛΟΣ	ΜΙΧΑΗΛ	ΜΙΧΑΗΛ	314 ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΑΝ. ΑΘΗΝΩΝ
ΜΠΟΥΑ	ΔΗΜΗΤΡΑ	ΗΛΙΑ	147 ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ & ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΝΑΚΟΥ	ΣΥΛΒΙΑ	ΜΙΧΑΗΛ	249 ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΝΑΣΤΑ	ΑΝΘΗ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	145 ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΙΟΝΙΟΥ (ΚΕΡΚΥΡΑ)
ΝΤΟΚΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	145 ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΙΟΝΙΟΥ (ΚΕΡΚΥΡΑ)
ΣΚΑΡΠΙΟΣ	ΑΓΓΕΛΟΣ	ΗΛΙΑΣ	817 ΣΧΟΛΗ ΠΛΟΙΑΡΧΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Επιτυχόντες Επιλογής Ενιαίου Δεσκέιου Λυκείου 2008

(10%) (ΚΩΔ. 4053010)

Κωδ. Υποψηφ.	Επώνυμο	Όνομα	Όν. Πατρός	Όν. Μητρός	Σχολή Επιτυχίας	ΕΞ
02048390	ΔΟΥΡΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΓΓΕΛΙΚΗ	309 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΑΘΗΝΑΣ	ΗΜ.
04041775	ΜΠΕΛΛΟΥ	ΕΛΕΝΗ	ΜΙΧΑΗΛ	ΓΑΡΥΦΑΛΙΑ	587 ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΕΙ ΚΑΒΑΛΑΣ	ΗΜ. Α
01043421	ΝΤΑΛΑ	ΕΥΓΕΝΙΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΕΛΕΝΗ	511 ΝΑΥΠΗΓΙΚΗΣ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ	ΗΜ. Β
02048393	ΧΑΛΚΗ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤ	505 ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΤΕΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ	ΗΜ. Β

Στους επιτυχόντες αξίζουν πολλά συγχαρητήρια - Καλή Ακαδημαϊκή Χρονιά

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Παργινών Αθήνας-Πειραιά-Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ» εύχεται στους μαθητές των Σχολείων της Πάργας Καλή Σχολική Χρονιά όπως και στους μαθητές-μέλη του Συλλόγου.

Φωτο σκιές του παρελθόντος



Θεοφάνεια 6-1-1959

Ιερέας Ιωάννης Παπαχαράλαμπος, Γιώργιος Ανδρέου, Στέλιος Μελίδης, Μήτρο Δεσύλλας, Παναγιώτης Αρβανιτάκης, Νώντας Βάσσος, Λέων Στέλιος, Σπύρος Φασούλης, Δράκος Θρασεύβουλος, Βαγγέλης Μπάκουλης, Γιώργος Γεωργίου, Γιάννης Βραχωρίτης, Γιάννης Μελετίου, Μενέλαος Δάνδολος, Απόστολος Βλάσσης.



Πανηγύρι Παναγίας Οδηγήτριας 23-8-1955

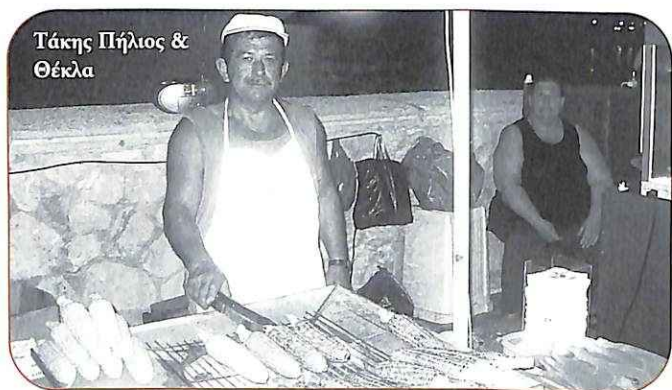
Ευδοξία Πηγή, Κυρία Δένδια από Παζούς στέγος Αγρονόμου, Γιαννούλα Σωτηρίου-Μπαρκαμπά, Μαλβίνα Ζέρη-Γιούργα, Όλγα Τζάκου, Ρίνα Δημάκου, Βίκα Ποιτέση, Κατίνα Ζώτου, Ελευθερία Βασιλά, Ανδριανή Ε. Ζούλα, Φωτεινή Ζούλα-Σδράλια, Έλζη Βέργου, κόρη Δένδιας, Φρόσω Ζώτου, Λευκοθέα Βέργου-Δράκου, Ιωάννης Ζώτος, γιός Δένδιας, Κων/νος Κόκορης, Ιερέας Ιωάννης Παπαχαράλαμπος, Πέτρος Κόκορης, Γαρνφαλιά Κόκορη, Έλσα Μαυροδόντη.



Φωτορεπορτάζ



Συνεστίαση Συλλόγου 12-8-08: Πάργα-Βάλτος ταβέρνα «The Captain's»



Τάκης Πήλιος &
Θέκλα



Νίκος Γιαννούλης



Ντίνος Κόρκορης



Κων/νος Γκίκος



Ελένη Ρίζου



Σπύρος Αυλωνίτης

Παραδοσιακό ψήσιμο καλαμποκιού (ρόκας) Αύγουστος 2008